

Кращі жінки на Землі

[Українська – Ukrainian – أوكرائي]

Фарук Пост

Переклад:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Мухаммада аль-Гарбі

Перевірка: Андрій Шистєров

أفضل امرأة على وجه الأرض

فاروق بوست

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& محمد الغربي

مراجعة: أندريا شيستروف

Введення

В ім'я Аллаха Милостивого, Милосердного.

Вся хвала – Аллаху (Богу), Творцю всіх речей; Тому, хто створив і сформував все в ідеальній формі; Тому, хто створив всьому пару і створив для всіх і кожного половину. Аллах, по Своєму вищому знанню і мудрості, створив істоту, в якій чоловік знаходить відпочинок, розслаблення і задоволення; істоту, яка продовжує рід людський; істоту, яку треба оберігати і захищати, як дорогоцінне каміння. Ця найцінніша істота – жінка.

Нажаль, вороги цивілізації і ті, у кого є хвороба в серцях, хочуть перетворити жінку в дешевий товар на ринку сатанинських спокус. Вони хочуть запропонувати її таким чином, щоб мати можливість насолоджуватися її красою і, що найгірше, користуватися нею. З цієї причини ми бачимо розбещеність в журналах і телевізійних рекламних оголошеннях, які використовують фотографії напівголих, ледве одягнених молодих дівчат в якості засобу для розповсюдження та продажу видань або товарів.

Окрім цього, через ці небезпечні тенденції, жінка віддаляється від своєї первісної ролі в домі і розглядається як товар або маркетинговий інструмент, який використовується для продажу автомобілів, пива, цигарок і, взагалі, всього, що можна собі уявити. Однак іслам піднімає статус жінки і захищає від шкоди, якої може завдати їй така ситуація. Через цю та багато інших причин ми вважаємо обговорення питання про статус жінки в ісламі дуже важливим.

Це - важлива тема і багато людей не мають про неї правильного уявлення. Один з найефективніших способів дізнатися правду про якийсь предмет або тему, це порівняти різні погляди та переконання. Таким чином, перш ніж ми

почнемо розкривати тему, хочемо пояснити стан немусульманських жінок до ісламу: ставлення до них, дотримання їх прав і вияв до них поваги. Після розгляду статусу немусульманських жінок - як до них ставляться в суспільстві і як дотримуються їх права - ми прекрасно зрозуміємо милість бути мусульманином, і, особливо, милість бути мусульманкою.

Сподіваємося, що це приведе нас до кращого розуміння іслама, усуне будь-які можливі неточності і дозволить нам зрозуміти, що норми і правила були введені в іслам задля користі всього людства, а також для того, щоб захистити людство від будь-якої шкоди.

Весь успіх - від Аллаха!

Частина 1: Становище жінки до іслама

Почнемо наше обговорення з того, що всім нам має бути трохи знайома історія Адама і Єви. Нерозуміння того, що відбулося насправді, ввело багатьох людей в оману.

Іудео-християнська концепція створення Адама і Єви детально розказана в Книзі Буття (2:4 - 3:24). Бог заборонив обом споживати плоди забороненого дерева. Змій спокусив Єву скуштувати від нього і Єва, в свою чергу, спокусила Адама поїсти з нею. [Згідно з цими текстами в їх нинішньому вигляді, маючи на увазі, що оригінали були змінені] Коли Бог покарав Адама за те, що він зробив, то Адам поклав всю провину на Єву – *“А Адам відказав: Жінка, що дав Ти їй, щоб зо мною була, вона подала мені з того дерева, і я їв. . До жінки промовив: Помножуючи, помножу терпіння твої та болі вагітності твоєї. Ти в муках родитимеш діти, і до мужа твого посядання твоє, а він буде панувати над тобою. І до Адама сказав Він: За те, що ти послушав голосу жінки своєї та їв з того дерева, що Я наказав був тобі, говорячи: Від нього не їж, проклята через тебе земля! Ти в скорботі будеш їсти від неї всі дні свого життя”*. [Буття 2: 4 – 3:24]

Образ Єви в Біблії як спокусниці привів до вкрай негативних наслідків для жінок у всій іудео-християнській традиції. Всі жінки “успадкували” від своєї праматері, як каже біблійний канон, провину і хитрість. Отже, всі вони ненадійні, морально неповноцінні і злі. Менструація, вагітність і пологи вважалися справедливим покаранням за вічну провину проклятої жіночої статі.

Для того, щоб оцінити, як негативний вплив біблійного канону відбився на всіх жіночих поколіннях, ми маємо розглянути праці деяких найбільш відомих іудеїв і християн

усіх часів. Почнемо зі Старого Завіту і подивимося на уривки з того, що називається “Літературою Мудрості”. В ній знаходимо:

"І я дізнався, що жінка гіркіша від смерти, що її серце - тенета й петлі, а її руки - пуга. Хто Богові вгоден, той вирветься від неї; а грішник ускачить у її руки. От що знайшов я, каже Когелет, прикладаючи одне до одного, щоб знайти оцінку речей. Її моя душа шукає й досі, та не знаходить: на тисячу знайшов я одного чоловіка, а жінки між усіма я не знайшов ні одної." (Нова Міжнародна Версія, Проповідник 7: 26-28).

"Але скін її гіркий, немов полин, і гострий, наче меч двосічний" (НМВ, Притчі 5: 4)

"Щоб зберегти тебе від злої жінки, та від облесливості язика чужої". (НМВ, Притчі 6:24)

Знову і знову всі жінки принижуються через образу Єви-спокусниці, завдяки зміненій книзі Буття. Підводячи підсумок: іудео-християнська концепція жінок була отруєна вірою в гріховну природу Єви і її нащадків жіночої статі, але це абсолютно не відповідає дійсності. В іншій частині іудейської літератури, яка знаходиться в Католицькій Біблії (Біблія Дуея-Реймса) ми читаємо:

"І будь-яке нечестя, нечестя жінки: І всяка скорбота, скорбота від них і їхньої злости, і будь-яка помста, помста ворогів. Немає голови гірше, ніж голова змії: І немає ніякого гніву більшого од гніву жінки. Більш приємним буде перебування з левом і драконом, ніж життя зі злою жінкою. Злість жінки спотворює її обличчя, і воно затьмарюється, як у ведмеда, і спотворюється, як волосяниця. Серед її сусідів, її чоловік стогне, й чути, що зітхає небагато."

Вся злоба – берег злоби жінки, нехай багато грішників страждають від неї. Як сходження по піску для старих ніг, так дружина сповнена язика для тихого людини. Не дивіться на красу жінки, і не бажайте краси жінки. Гнів жінки, і зухвалість, і сум'яття великі. Жінка, якщо у неї перевага, суперечить своєму чоловікові. Зла жінка стає мужньою, робить важке обличчя і зранене серце. Слабкі руки, і розрізнені коліна – це жінка, що не зробить свого чоловіка щасливим. Від жінки початок гріха, і від неї всі ми вмираємо". "Ніяке зло не порівнюється зі злом жінки... Гріх почався з жінки і через неї ми всі повинні померти". (Проповідник 25: 19-33).

Зверніть увагу на серйозний тон Павла в Новому Завіті (який був написаний самим Павлом):

"Жінка нехай учитьсЯ мовчки, в повній покорі. Навчати жінці я не дозволяю, ані коверзувати чоловіком, - їй бути тихомірною! Адам бо спершу був створений, а Ева потім. І Адам не був зведений, жінка ж, зведена, завинила". (НМВ, І Тимофія 2: 11-14).

Святий Августин був вірний заповітам своїх попередників; він писав своєму другові Лоту:

"Яка різниця, дружина це чи матір? Вона, як і раніше – Єва-спокусниця, якої ми маємо остерігатися в будь-якій жінці... Я не бачу іншої користі від жінки для чоловіка, крім функції дітонародження". (Проповідь «Жінки в Біблії», с. 122)

Сторіччя по тому, Фома Аквінський все ще вважав жінку неповноцінною:

"Що стосується природи індивіда, то жінка неповноцінна і ганебна для активної сили чоловічого насіння, яке прагне до виробництва ідеальної подібності в чоловічій статі, в той час,

як виробництво жінки виходить від пошкодження активної сили і від будь-якого фізичного нездужання, або навіть від зовнішнього впливу". (Сума теології, питання 92)

Нарешті, відомий реформатор Мартін Лютер не міг бачити жодної користі від жінки, крім приведення у світ якомога більшої кількості дітей, не дивлячись на будь-які побічні ефекти:

"Якщо вони втомлюються або навіть помирають, то це не важливо. Дайте їм померти при пологах, це єдина причина їхнього життя". (Смерть і вмирання)

Наступне питання було поставлене раббі Епштейну: "Чому жінки, як члени сім'ї, вважаються частиною родового майна?". Він відповів так: "До шлюбу ними володіє батько, потім - чоловік". (Епштейн, Указ, с. 121)

Юдейські рабини перераховують дев'ять прокльонів, зісланих на жінок через гріхопадіння:

"Він дав жінці дев'ять прокльонів і смерть: тягар крові менструації і крові невинності; тягар вагітності; тягар пологів; тягар виховання дітей; її голова покрита, як у людей у жалобі; вона проколє вуха, як вічний раб або рабиня, який служить своєму господареві; їй не вірять, як свідкові, а після всього - вона вмирає ". (Леонард Дж. Суїдлер, Жінки в іудаїзмі: становище жінок в іудаїзмі (Метучен, Нью-Джерсі: Скеркроу Пресс, 1976) с. 115).

І навіть сьогодні, правовірні юдеї у своїй повсякденній ранковій молитві читають "Благословен Ти, Боже, Цар Всесвіту, що Ти не зробив мене жінкою". Жінки, з іншого боку, дякують Богові щоранку за те, "що створив їх згідно Його Волі". У багатьох юдейських молитовних книгах знаходять ще одну молитву [виглядає наступним чином]:

"Хвала Богу, Який не створив мене язичником. Слава Богу, що Він не створив мене жінкою. Хвала Богу, що Він не створив мене невігласом". (Тена Кенда "Спогади про правовірну молодь" у Сюзанна Гешель, вид. Під час юдейського фемінізму (Нью-Йорк: Шокен Букс, 1983), с. 96-97. І Суїдлер, твор., С. 80-81)

Деякі з юдейських сект діють, ґрунтуючись на вірші з Тори (яка відрізняється від своєї первісної форми): брати жінок-військовополонених в свої будинки, потім голити їм голови, а потім спати з ними. Під Втор. 21: 10-14 говориться:

"Як підеш на війну проти твого ворога, й Господь, Бог твій, віддасть його тобі в руки та й ти, забравши його в неволю, побачиши між полоненими вродливу жінку, яка сподобається тобі, і її візьмеш собі за жінку, то приведеш її до себе в хату. Нехай вона обстриже собі голову й обітне собі нігті, і скине з себе невільницьку одежу та й, сидючи в твоїй хаті, нехай плаче по своєму батькові й по своїй матері цілий місяць; і тоді можна тобі ввійти до неї й стати її чоловіком, а вона буде тобі за жінку. Коли ж би вона потім тобі не подобалася, то ти її відпустиш вільну; за гроші не маєш права її продати, ані поводитися з нею жорстоко, бо ти позбавив її вінка. ". (Нова Міжнародна Версія, Второзаконня 21: 10-14).

Також добре відомо з роботи Аристотеля про те, що він визначав жінку як неповноцінну людину, а Ян Маклін навіть оспорує наявність душі у жінки. Ця дискусія досягла піку в 1595 році після публікації книги "Alcidalius", яка стверджувала, що жінки навіть не є людьми. Не дивно, що та сама робота прирівнює жінок до демонів і собак. Насправді, різниця між Біблією і Кораном відносно жіночої статі простежується з самого народження жінки. Наприклад, Біблія стверджує, що період ритуальної нечистоти матері в два рази

довше, якщо народжується дівчинка, а не хлопчик (Нова Міжнародна Версія, Лев. 12: 1-5):

"Заговорив Господь до Мойсея, кажучи: «Промов до синів Ізраїля таке: Коли жінка завагітніє й вродить хлоп'ятко, буде нечистою сім днів; як під час місячного спливу, буде нечистою. А восьмого дня обріжуть крайню плоть у нього, вона ж тридцять три дні нехай сидить у хаті, очищаючись від крові; ні до чого святого нехай не доторкається й до святині нехай не заходить, поки не сповняться дні очищення її. Якщо вродить дівчатко, буде нечистою два тижні, як під час спливу; шістдесят шість днів сидітиме вдома, очищаючись від крові".

Католицька Біблія прямо говорить, що: "Народження дочки є втратою" (Католицька Біблія Дуея-Реймса, Проповідник 22: 3).

На відміну від цієї шокуючої заяви, хлопчики отримують особливу пошану: "Людина, яка навчає свого сина, отримує заздрість свого ворога" (Католицька Біблія Дуея-Реймса, Проповідник 30: 3)

Юдейські рабини зобов'язали юдейських чоловіків плодити нащадків, щоб збільшити расу. У той самий час, вони не приховували явної переваги дітей чоловічої статі: "Добре тим, чії діти чоловічої статі, але погано тим, у кого жіночої", "При народженні хлопчика, всі радіють... При народженні дівчинки всі сумні", і "Коли хлопчик приходить у світ, мир приходить у світ... Коли дівчинка приходить, нічого не приходить". (Свідлер, твори., С. 140.)

Дочка вважається хворобливим тягарем, потенційним джерелом ганьби для батька:

"Ваша дочка вперта? Дивіться в обидва, щоб вона не зробила вас посміховиськом серед ворогів ваших, об'єктом розмов у місті і об'єктом загальних пліток, і не зганьбила вас на публіці". (Католицька Біблія Дуея-Реймса, Проповідник 42:11).

"Тримайте вперту дочку під жорстким контролем, або вона буде зловживати будь-якою поблажливістю, яку вона отримує. Дивіться за її безсоромними очима. Не здивуюся, якщо вона зганьбить вас". (Католицька Біблія Дуея-Реймса, Проповідник 26: 10-11)

Положення християнської церкви (як зазначено в книзі "Шлюб Сходу і Заходу", с. 80-81): "Було б важко знайти колекцію з більш принижуючих гідність звернень до жіночої статі, ніж у ранніх Отців Церкви. Лекі, відомий історик, говорить про це так: "Жінка була представлена, як двері пекла, як мати всіх людських бід. Їй має бути соромно від однієї думки, що вона жінка. Вона має жити в постійному покаянні через прокльони, які вона принесла в світ. Вона має соромитися своєї сукні, адже це є нагадуванням про її падіння. Їй має бути особливо соромно за її красу, адже це є найбільш потужним інструментом диявола".

Одне з найбільш жорстких нападів на жінок бачимо у Тертуліана: "Ви знаєте, що кожна з вас є Своєю? Ви - ворота диявола; ви ті, хто відкрили це заборонене дерево; ви – перші дезертири божественного закону". (Шати жінок, книга 1, ч. 1)

Мало того, що церква підтверджує низький статус жінки, вона позбавила її законних прав, якими вона раніше користувалася.

В індуїстських писаннях опис доброї жінки виглядає наступним чином: "Жінка, чий розум, мова й тіло знаходяться в підкоренні, набуває високої популярність в цьому світі, і в наступному, мешкаючи з чоловіком". (Мейс, Девід і Віра,

Шлюб Схід і Захід. Долфін Букс, дублери & Ко., Нью-Йорк, 1960)

В Афінах жінки були не краще, ніж будь-який чужинець або римські жінки. "Афінські жінки завжди були в нижчому положенні, були в залежності від чоловіків: від свого батька, старшого брата або деяких чоловіків племені». (Аллен, Е. А. Історія цивілізації, т. 3, ст. 444)

Римська жінка була описана істориком як: "Немовля, нижча, оплата, людина без права діяти з власної волі, людина під постійним керівництвом і опікою свого чоловіка". (Аллен, Е. А. Історія цивілізації, т. 3, ст. 443).

В енциклопедії "Britannica" ми знаходимо короткий виклад юридичного статусу жінок в Римської цивілізації:

"У римському праві жінки, навіть в історичні часи, були повністю залежні. Якщо жінка вступала в шлюб, то вона і її майно переходили під владу чоловіка... Дружина ставала майном чоловіка і, як раб, повинна була приносити йому користь. Жінка не могла виявляти якусь цивільну чи громадську активність, не могла бути свідком, поручителем, вчителем або куратором, вона не могла приймати або бути прийнятою, не могла скласти заповіт або контракт ". (Енциклопедія Британіка 11-е вид., 1911, цит, т. 28, ст. 782)

Згідно з англійським загальним правом: "Все нерухоме майно, яке дружина здобула до шлюбу, стає надбанням чоловіка" (Енциклопедія "American International", т. 29, с. 108) Це може бути також причиною того, чому жінка брала прізвище чоловіка після одруження на ній.

Тільки з 19-го століття ситуація почала поліпшуватися. "Через ряд актів, починаючи з Закону про власність заміжніх жінок в 1870 р з поправками в 1882 і 1887 році, заміжні жінки

добилися права на власність і на право укладати контракти: як юні дівчата, так і вдови або розлучені". (Енциклопедія Британіка, 1968, т. 23, с. 624)

Навіть в арабських країнах до іслама жінка також жила в жахливих умовах. Араби ненавиділи, коли народжувалася дівчинка. Аллах (Бог) Всевишній говорить про це в Корані:

"Коли кому-небудь із них повідомляють звістку про дівчинку, обличчя його чорніє, і він стримує свій гнів. Він ховається від людей через погані вісті. Чи залишить він собі дитину з ганьбою чи закопає її в землю? Воістину, гидкі їхні рішення!" (Коран 16: 58-59).

Серед арабів були ті, хто ховали своїх дочок живцем і залишали їх помирати під землею. Також серед них були й ті, хто залишав їх живими тільки для приниження та експлуатації. Наймудріший Аллах говорить в Корані:

"Коли зариту живцем питають, за який гріх її вбили?" (Коран, 81: 8-9).

Це стосується дівчинки, яка була похована живцем і залишена вмирати під землею. Якби вона була врятована від долі бути похованою заживо і якби їй дозволили жити, то її життя було б повне експлуатації. Вона не мала права успадковувати жодного майна своїх родичів, незалежно від того, скільки грошей у них було, і незалежно від того, чи була вона в бідності або в гострій нужді. Причина цього полягає в тому, що спадок був призначений тільки для чоловіків і виключав жінок. Насправді, жінка передавалася у спадок в якості майна її покійного чоловіка, як і його гроші, які розподілялися серед спадкоємців! Крім того, серед арабських звичаїв був і такий, що визначав певні продукти тільки для вживання в їжу чоловіками і забороняв їх для жінок, як Аллах сказав нам в Корані:

"Вони говорять: «Те, що в утробах цих тварин, дозволене чоловікам нашим та заборонене дружинам нашим!» А якщо воно народиться мертвим, то всі мають право на це. Відплатить Він їм за вигадки їхні. Воістину, Він – Мудрий, Всезнаючий" (Коран, 6: 139).

Окрім того, до цих звичаїв також входило те, що безліч жінок могло жити під пануванням одного чоловіка, адже не було жодних обмежень щодо кількості дружин, з якими чоловік міг одружитися. Вони не висловлювали жодного занепокоєння тим, що сталося з жінками в результаті цієї практики, як, наприклад, життя в обмежених умовах, незручності і несправедливості.

Ви побачили, до жінок ставилися, як до тварин. Їх купували і продавали. У них не було вибору в питанні шлюбу; вони повинні були мовчки приймати кращого покупця. Вони ніколи не одержували спадщини, навіть від своїх близьких родичів. Справді, жінка сама стала предметом, який передається у спадок так само, як і будь-який інший предмет у маєтку чоловіка. Жінки розглядалися лише як майно чоловіків. І в так званих сучасних європейських країнах вони не розглядалися як люди. Навіть у релігійних питаннях жінці не давали статусу чоловіка, тому що вони не вважалися гідними молитви або, взагалі, людьми.

В цілому, для чоловіків було допустимим ховати своїх дочок живцем, і цей бездушний акт нелюдності розцінювався як акт гуманності та поваги. Крім того вважалося, що якщо жінка була вбита, її вбивця в будь-якому випадку не міг бути покараний. В помсту йому не загрожувала смертна кара і його не змушували платити викуп.

Справді, до кінця 1586 р жінкам не надавалося жодних прав, але після довгих обговорень, дебатів і суперечок, було

прийнято постанову про те, що жінка, всеж-таки, людина. Тим не менш, ця резолюція передбачала те, що жінка була створена і народжена тільки для того, щоб служити чоловікові. Наприкінці 1856 жінкам у Великобританії не дозволяли мати свої прибутки та право на спадщину. У 1857 розлучені жінки отримали такі самі права, як і самотні жінки, але заміжні жінки повинні були чекати до 1893 року, щоб отримати такі самі права. Крім того, в англійському праві до 1805 року для чоловіків було допустимим продавати своїх дружин, і для цього була навіть вказана її ціна: пів-шилінга!!!

Яке ставлення іудаїзма і християнства до жінок?

Серце іудаїзму - Тора. Проте, згідно Талмуду (який вважається поясненням Тори), "Жінки звільняються від вивчення Тори". (Талмуд Тора 1:01)

Деякі юдейські рабини твердо заявляють: "Нехай слова Тори краще будуть знищені в результаті пожежі, аніж передаються жінці", і "Той, хто вчить дочку Торі, той ніби вчить її непристойностям" (Денис Л. Кармоді, "Іудаїзм", в Арвінд Шарма, вид., оп. тв., с. 197).

Ставлення Павла в Новому Завіті не краще: *"Нехай мовчать, їм бо не дозволено говорити; нехай будуть у покорі, як і закон говорить. Коли хочуть чогось навчитися, хай спитають удома своїх чоловіків: бо непристойно в церкві жінці говорити "* (Нова Міжнародна Версія, Перше послання до Коринтян 14: 34-35)

Як жінці вчитися, якщо вона не має права говорити? Як жінці інтелектуально зростати, якщо вона зобов'язана повністю підкорятися?

Статус матері з іудео-християнської точки зору

Що ж ми бачимо в Новому Завіті? Чи можна назвати це шануванням матері? Навпаки, створюється враження, що Новий Завіт вважає добре ставлення до матері перешкодою на шляху до Бога. Згідно Нового Завіту, людина не може стати добрим християнином, гідним учнем Христа, якщо не зненавидить свою матір. Це пов'язано Ісусом:

"Коли хтось приходить до мене й не зненавидить свого батька й матір, жінку, дітей, братів, сестер, та ще й своє життя, той не може бути моїм учнем" (Нова Міжнародна Версія, Луки 14:26).

Неможливо, щоб Ісус сказав таке. Ці слова були написані батьками церкви і тими, хто брав участь у зміні та переписуванні Нового Завіту.

Що сказано про менструації?

Юдейські закони і правила, що стосуються менструації жінок, надзвичайно суворі. Старий Завіт розглядає будь-яку менструацію жінки нечистою. Крім того, її нечистота також "вражає" й інших. Все, до чого вона доторкається протягом дня, стає нечистим:

"Коли жінка буде течива, тобто матиме місячну кровотечу, сім днів буде тривати в своїй нечистоті; кожен, хто доторкнеться до неї, буде нечистий до вечора. Все, на що вона ляже в нечистоті своїй, буде нечистим, і все, на що сяде, буде нечистим. Кожен, хто торкнеться об її ложе, мусить випрати свою одіж і вимитись у воді, і буде нечистим до

вечора. Кожен, хто торкнеться об якусь річ, що на ній вона сиділа, мусить випрати свою одіж, вимитись у воді, і буде нечистим до вечора. Коли хтось доторкнеться ліжка або якоїсь речі, на якій вона сиділа, буде нечистим до вечора". (Нова Міжнародна Версія (дивитися всю ч. 15) Лев 15: 19-23).

Нею жінка "забруднює" природу. Іноді, під час менструації, жінку "зсилали", щоб уникнути будь-якої можливості контакту з нею. На весь період очищення її відправляли в спеціальний будинок, який називався "Будинок нечистоти". (Суїдлер, збірник творів, с. 137.)

Талмуд вважає менструацію жінок "фатальною" навіть без фізичного контакту:

"Наші рабини вчили: ..Якщо жінка під час менструації проходить між двома (чоловіками), то – якщо вона знаходиться на початку місячних – вона вб'є одного з них, а якщо вона в кінці менструації – то створить суперечку між ними". (ВРес. 111а.)

Крім того, чоловікові жінки під час менструації було заборонено входити до синагоги, тому що він був "забруднений" нею, навіть якщо це був пил під ногами. Дружина, дочка або матір, у яких були місячні, не могли читати священне благословення в синагозі. Не дивно, що багато юдейських жінок, як і раніше, ставляться до менструації, як до "прокляття"! (Там само, с. 138. Саллі Пріес, Іудаїзм і нова жінка (Нью-Йорк: Берман Хаус, Інк, 1975, с. 24).

Що сказано про перелюб і невірність?

Перелюб вважається гріхом у всіх релігіях. Біблія приписує страту для обох сторін перелюбу (Лев. 20:10). Іслам в рівній мірі карає обидві сторони (Коран, 24: 2). Біблія, однак,

враховує тільки позашлюбний зв'язок заміжньої жінки як перелюб (Нова Міжнародна Версія, Левіт 20:10, Второзаконня 22:22, Притчі 6: 20-7: 27).

"Якже спіймають чоловіка, що сходиться з заміжньою, - обидвом смерть: чоловікові, що сходиться з жінкою, а й жінці. Отак викоринюватимеш зло з Ізраїля". (НМВ, Втор. 22:22).

"Хто чужоложить із жінкою ближнього свого, на смерть мусять бути скарані і перелубець і перелубка". (НМВ, Лев. 20:10).

Відповідно до зміненого біблійного визначення, якщо одружений чоловік спить з незаміжньою жінкою, то це взагалі не вважається злочином. Одружений чоловік, який має позашлюбні зв'язки з незаміжніми жінками, як і перелубник та незаміжні жінки, залучені в зв'язок з ним - не перелубники та не перелубниці. Злочин перелубу має місце тільки тоді, коли чоловік, у шлюбі чи поза ним, спить із заміжньою жінкою. У цьому випадку чоловік вважається перелубником, навіть якщо він не перебуває у шлюбі, і жінка вважається перелубницею. Одним словом, перелуб - це будь-який незаконний статевий акт з участю заміжньої жінки. Позашлюбний зв'язок одруженого чоловіка сам по собі в Біблії не є злочином. Отож, чому тут присутній подвійний моральний стандарт? За Енциклопедією іудаїзма, дружина вважалася володінням чоловіка, а зрада є порушенням виключного права чоловіка на неї; дружина, як володіння чоловіка, не мала такого права над ним. Тобто, якщо чоловік мав статевий зв'язок із заміжньою жінкою, він порушував власність іншого чоловіка, і, таким чином, він мав бути покараний... (Джеффри Х. Тогай "Перелуб" Енциклопедія Іудаїзму, Том II, с. 313. Крім того, див. Джудіт Пласкау,

«Знову на горі Синай: іудаїзм з феміністської точки зору» (Нью-Йорк: Харпер і Роу, 1990, с. 170-177).

До теперішнього часу в Ізраїлі, якщо одружений чоловік має позашлюбний зв'язок з незаміжною жінкою, то його діти від неї вважаються законними. Однак, якщо заміжня жінка має зв'язок з іншим чоловіком – чи то перебуваючи у шлюбі, чи ні – то її діти від цієї людини не тільки незаконні, але і вважаються: їм забороняється вступати в шлюби з будь-якими іншими іудеями, за винятком новонавернених та інших байстрюків. Ця заборона розповсюджується і на нащадків протягом десяти поколінь, до того часу, як гріх перелюбу, ймовірно, послабиться. (Хазлтон, с. 41-42)

Що сказано про вдову?

Через те, що Старий Завіт не визнає жодних прав вдів на спадщину, вони були серед найбільш уразливих груп іудейського населення. Родичі чоловічої статі, які успадкували все майно померлого чоловіка, мали забезпечувати його вдову з цього майна. Тим не менш, у вдови не було іншого шляху забезпечити себе, і вона мала жити на милостиню інших. Таким чином, вдови були серед нижчих класів у стародавньому Ізраїлі і вдівство вважалося символом великого падіння. Проте, становище вдови в біблійній традиції продовжено навіть після її виходу з власності чоловіка. Згідно Книги Буття 38, бездітна вдова повинна вийти заміж за брата свого чоловіка, навіть якщо він вже одружений, задля того, щоб він міг зробити нащадків для свого померлого брата.

"Тож Юда сказав до Онана: "Ввійди до жінки твого брата як дівер, сповни твій обов'язок, щоб зберегти потомство твоєму братові". (Нова Міжнародна Версія, Буття 38: 8).

Згоди вдови на цей шлюб не було потрібно. Вдова розглядалася як частина майна покійного чоловіка і її основною функцією є забезпечення потомства для чоловіка. Цей біблійний закон досі практикується в сучасному Ізраїлі. А бездітна вдова в Ізраїлі заповідається брату чоловіка. (Суїдлер, с. 137)

Якщо брат занадто молодий, щоб одружитися, вдова мала чекати, поки він не досягне повноліття. Якщо брат померлого чоловіка відмовлявся одружитися з нею, вона звільняється і може потім вийти заміж за будь-якого чоловіка на свій вибір. Це не рідкісне явище в Ізраїлі, коли вдови піддаються шантажу з боку братів їх чоловіка, щоб отримати свою свободу. Язичницькі араби до іслама мали схожі звичаї. Вдова вважалася частиною майна чоловіка, яка передавалася у спадщину його спадкоємцям чоловічої статі, і вона, зазвичай, видавалася заміж за старшого сина померлого чоловіка від іншої дружини.

Коран розкритикував і скасував цей принижуючий гідність звичай. Аллах сказав:

"Не одружуйтесь із тими жінками, з якими були одружені ваші батьки – хіба як це вже трапилося. Воістину, це – розпуста, мерзота і недобрий шлях" (Коран, 4:22).

У цьому аяті Аллах заборонив одружуватися на жінках, на яких був одружений батько - як акт поваги до них, аби не дозволити дітям мати сексуальні стосунки з їхніми дружинами після їх смерті. Жінка стає забороненою для сина свого чоловіка одразу, як укладається шлюбний договір. За часів невігластва (до прийняття ісламу) люди вважали забороненим те, що заборонив Аллах (щодо шлюбу), окрім одруження на мачусі і на двох сестрах одночасно. Тоді Аллах зіслав вищезгаданий аят.

Положення вдів і розлучених жінок в біблійній традиції було настільки низьким, що первосвященик не міг одружитися на вдові, розлученій жінці або на повії:

"Дівцию візьме собі за жінку. Вдовицю, відпущену, знеславлену і розпусницю - цих не братиме, - тільки дівцию зо свого народу мусить узяти собі за жінку; і таким робом не знеславить свого потомства серед народу свого, я бо - Господь, що освячую його". (НМВ, Лев. 21: 13-15)

Що сказано про майно жінки?

Талмуд описує фінансове становище дружини наступним чином:

"Як жінка може мати що-небудь; все, що в неї – належить її чоловікові. Що його, те його, а те, що її – також його... Її прибуток і те, що вона може знайти на вулицях, також його. У предметах домашнього вжитку, навіть крихти хліба на столі – його. Якщо вона запросить гостя до себе в будинок і нагодує його, то буде красти у чоловіка..." (San. 71a, Git. 62a)

Справа в тому, що майно жінки-юдейки мало захочувати женихів. Іудейська сім'я призначала своїй доньці частку майна її батька, яке використовувалося як придане в шлюбі. Саме це придане робило іудейських дочок небажаним тягарем для своїх батьків. Батько мав рости свою дочку протягом багатьох років, а потім підготувати для заміжжя, виділяючи велике придане. Таким чином, дівчина в іудейській родині була тягарем, а не перевагою. Цей тягар пояснює, чому в старому іудейському суспільстві народження дочки не відзначалося радістю. Придане було весільним подарунком, наданим нареченому відповідно до умов оренди. Чоловік виступав в якості практичного власника приданого, але не міг

продати його. Наречена втрачала контроль над приданим у момент укладання шлюбу. Крім того, після заміжжя вона працювала і всі її прибутки призначалися чоловікові в обмін на її утримання, що входило в його обов'язки. Вона могла повернути своє майно тільки у двох випадках: розлучення або смерті чоловіка. Якщо вона вмирала першою, він успадкував всю її власність. У разі смерті чоловіка, дружина могла повернути своє дошлюбне майно, але вона не мала права успадкувати навіть частки власності її покійного чоловіка.

Також варто додати, що наречений мав надавати весільний подарунок своїй нареченій, але, знову ж таки, ставав фактичним власником цього дару, коли вони одружувалися.

Християнство, до недавнього часу, слідувало тієї ж іудейській традиції. Як релігійні, так і цивільні влади в християнській Римській імперії (після Костянтина), вимагали укладення договору на майно як умови визнання шлюбу. Сім'ї пропонували величезне придане за своїх дочок і, в результаті, чоловіки, зазвичай, одружувалися рано, в той час як сім'ї відкладали шлюб своїх дочок якомога довше. Відповідно до законодавства і канону, дружина мала право на відшкодування її приданого, якщо шлюб був анульований і якщо вона не була винна в перелюбі. Якщо ж була винна, то її право на придане скасовувалося і все залишалося в руках чоловіка. За канonom і за цивільним правом, заміжня жінка в християнській Європі та Америці втрачала свої майнові права до кінця дев'ятнадцятого і початку двадцятого століть.

Наприклад, права жінок, за англійським правом, були зібрані і опубліковані в 1632 році. У ці «права» було включено: "Те, що мав чоловік - його власність. Те, що мала дружина - власність чоловіка". Дружина не лише втрачала своє майно при укладанні шлюбу, а й втрачала свою індивідуальність. Жодна її дія не мала юридичного значення. Чоловік міг скасувати

будь-яку угоду або подарунок, зроблений нею, як той, що не має обов'язкової юридичної сили. Людина, з якою у неї була укладена угода, вважалася злочинцем, звинуваченим у шахрайстві.

Крім того, жінка не могла бути позивачем або відповідачем від свого імені, вона не могла подати в суд на свого чоловіка. Заміжня жінка розглядалася як немовля в очах закону. Дружина просто належала чоловікові і, отже, вона втрачала своє майно, свою юридичну силу і своє прізвище.

Що сказано про багатоженство?

Давайте тепер розглянемо важливе питання багатоженства. Воно є дуже давньою практикою в багатьох світових суспільствах. Навіть Біблія не засуджує багатоженство. Навпаки, Старий Завіт і раввіністичні писання часто свідчать про законність багатоженства.

Сказано про пророка / Царя Соломона:

"І було в нього 700 жінок княжого роду ще й 300 наложниць, і жінки оті зіпсували його серце" (НМВ, 1 Книга Царств 11: 3)

Крім того, благородний Пророк / Цар Давид також мав багато дружин і наложниць (НМВ, 2 Книга Царств 5:13):

"І взяв Давид ще наложниць та жінок з Єрусалиму, після того, як прийшов з Хеврона".

Талмуд радить мати не більше чотирьох дружин [Суїдлер, с. 115].

Європейські іудеї продовжували практикувати багатоженство до шістнадцятого століття. Східні іудеї практикували багатоженство, поки вони не прибули до Ізраїлю, де це стало

забороненим відповідно до цивільного законодавства. Тим не менш, відповідно до релігійних законів, які перевизначають цивільне право в таких випадках, це допустимо. (Леслі Хазлтон, «Ізраїльські жінки: реальність за міфами» (Нью-Йорк: Саймон і Шустер, 1977) з 41.

Що можна сказати про Новий Завіт? За словами отця Євгена Хіллмана в його проникливій книзі «Переглянуте багатоженство»: "Ніде в Новому Завіті немає жодної явної заповіді про те, що шлюб має бути моногамним, або будь-якої явної заповіді, яка б забороняла багатоженство" (Гейдж, с. 142)

Більш того, Ісус не виступав проти полігамії, хоча вона практикувалася іудеями його суспільства. Отець Хіллман підкреслює той факт, що церква в Римі заборонила багатоженство для того, щоб відповідати греко-римській культурі, яка визнавала тільки одну законну дружину, закриваючи очі на проституцію. Він цитує Святого Августина: "Тепер, воістину, в наш час, і відповідно до римських звичаїв, вони більше не дозволяють взяти другу дружину". (Джефрі Х. Тогейу "Перелюб" Енциклопедія Іудаїзму, т. II, с. 313. Крім того, див. Джудіт Пласкау, «Знову на горі Синай: іудаїзм з феміністської точки зору» (Нью-Йорк: Харпер і Роу, 1990). С. 170-177)

Коран, на відміну від Біблії, обмежив максимальну кількість дружин чотирма, за умови рівного і справедливого ставлення до всіх їх. Аллах говорить:

"Якщо ж ви боїтесь, що не будете належно ставитись до сиріт, то одружуйтесь із тими жінками, які вам до вподоби: з двома, з трьома, з чотирма. Та якщо ви боїтесь, що не будете справедливі із ними, то нехай це буде лише одна, або ж невільниця, захоплена вами. Це ближче [до

справедливості], якщо не прагнете відхилитися ви" (Коран 4: 3).

Це фактично демонструє божественне походження Корана і правдивість послання іслама, яке, на відміну від людських філософських та ідеологічних систем, бере свій початок із нелюдського середовища. Це послання створило такі гуманні принципи, які не втрачають актуальності протягом часу і не застаріють в майбутньому. Зрештою, це послання Всемудрого і Всезнаючого Аллаха, чия мудрість і знання знаходяться далеко за межами кінцевої людської думки і прогресу.

Як вже було зазначено на початку цієї праці, до появи іслама в арабських землях кількість жінок, які живуть під керівництвом одного чоловіка, не була обмежена, оскільки не було жодних заборон щодо кількості жінок, з якими чоловік міг одружуватися. Не було ніяких хвилювань про те, що відбувається з жінками в результаті цього. Це не відрізняється від того, що ми бачимо сьогодні: один чоловік з багатьма співмешканками і одна жінка з багатьма співмешканцями. Давайте проведемо тут межу і розглянемо деякі статистичні дані.

У більшості світових товариств жінок більше, ніж чоловіків

1. У США живе, принаймні, на вісім мільйонів жінок більше, ніж чоловіків.
2. У Гвінеї 100 чоловіків на 122 жінок.
3. У Танзанії 95 чоловіків на 100 жінок.

Що робити суспільству в разі таких нерівномірних гендерних співвідношень? Наймудріший Аллах дав нам відповідь ще 1400 років тому в Корані; єдиною логічною відповіддю є багатоженство. Немає жодних сумнівів: те, що Аллах

Всевишній приписав для нас, є достатнім. Але давайте просто подивимося на те, що говорять деякі сучасні дослідники.

Опитування понад шести тисяч жінок у віці від 15 до 59 років, проведене у другому за величиною місті Нігерії, показало, що 60% цих жінок були б раді, якби їх чоловіки взяли другу дружину. 75% жінок в [подібному] опитуванні, проведеному в Кенії, дивляться на багатоженство позитивно. В іншому дослідженні, організованому в сільських районах Кенії, 25 з 27 жінок вважають багатоженство кращим варіантом, ніж моногамію. Ці жінки вважають, що багатоженство може бути щасливим і корисним досвідом, якщо всі дружини будуть взаємодіяти одна з одною. (Філліп Л. Кілбрайд, «Полігамія для нашого часу» (Веспорт, Коннектикут: Бергін і Гарві, 1994) с. 108-109).

Навіть у наші дні багатоженство є добрим вирішенням деяких соціальних бід сучасного суспільства. Комунальні зобов'язання, які Коран згадує у зв'язку з дозволом на багатоженство, стають більш помітними в даний час в деяких суспільствах, на заході і в Африці. Наприклад, у Сполучених Штатах сьогодні в чорній общині існує непроста гендерна криза, як це зазначено в наступних фактах:

1. Один з двадцяти молодих чорношкірих чоловіків помирає до досягнення віку 21.
2. Для тих, чий вік від 20 до 35 років, вбивство є найпоширенішою причиною смерті. (Натан Хаєр і Юлія Хаєр, «Криза в Чорній сексуальній політиці» (Сан-Франциско, 1989, с. 25).
3. Багато молодих чорношкірих чоловіків є безробітними, наркоманами або перебувають у в'язниці. (Там само, с. 26)

4. В результаті, одна з чотирьох чорношкірих жінок у віці 40 років, ніколи не була заміжня. Якщо порівнювати зі статистикою білих жінок, то тільки одна з десяти ніколи не була заміжня. (Кілбрайд, с. 94)

5. Крім того, багато молодих жінок стають матерями-одиночками у віці до 20 і вважають себе тими, хто потребують захисту.

Кінцевим результатом цих трагічних обставин є те, що все більше число жінок займаються тим, що називається «розділення чоловіків». (Там само, с. 95)

Тобто, багато з цих нещасних самотніх жінок мають справу з одруженими чоловіками. Дружини таких чоловіків, зазвичай, не знають про те, що інші жінки "розділяють" їхніх чоловіків. Деякі спостерігачі проблеми «поділу чоловіків» в американському суспільстві рекомендують впровадити багатоженство за двусторонню згодою, в якості тимчасової відповіді, до проведення більш всеосяжних реформ в американському суспільстві. (Там само)

Про що йдеться під консенсусом багатоженства? Це багатоженство, санкціоноване суспільством, про яке домовилися всі сторони, які беруть у ньому участь, на відміну від звичаю «таємного поділу чоловіків», який заподіює шкоду не тільки дружинам, а й суспільству загалом. Проблема поділу чоловіків в афро-американській громаді була темою дискусії, яка відбулася в Університеті Темпл у Філадельфії 27 січня 1993. (Там само, с. 95-99)

Деякі з виступаючих рекомендували багатоженство в якості одного з потенційних засобів виходу з кризи. Вони також припустили, що багатоженство не має бути заборонено законом, зокрема, в суспільстві, яке переживає проституцію і коханок. Коментар однієї жінки з аудиторії, що необхідно

вивчати афроамериканців в Африці, де багатоженство відповідально практикується, викликав захоплені оплески.

Після ретельного вивчення африканського багатоженства, преподобний англіканської церкви Девід Джітарі прийшов до висновку, що багатоженство, при ідеальній практиці, набагато ближче до християнства, ніж розлучення і повторний шлюб, враховуючи залишених дружин і дітей. (Кілбрайд, с. 126.)

Проблема невірноважених міжстатевих відносин стає посправжньому проблематичною під час війни. Американські племена індіанців мали дуже невірноважені міжстатеві відносини після військових втрат. Жінки в цих племенах, маючи досить високий статус, обирали багатоженство як кращий захист від непристойної діяльності. Європейські поселенці, не пропонуючи будь-якої іншої альтернативи, засудили цю індіанську практику як "нецивілізовану". (Джон Д'Еміліо і Естель Б. Фрідман, «Інтимні питання: Історія сексуальності в Америці», Нью-Йорк: Харпер і Поу, 1988, с. 87).

Тут ми повинні запитати себе: «Що є більш гідним жінки: бути прийнятою і шанованою другою дружиною, як в індіанців-аборигенів, або ж статус повії «цивілізованого підходу» європейських поселенців? Хіба жінці не краще мати 1/2, 1/3 або 1/4 від чоловіка, ніж не мати чоловіка взагалі і жити самотнім життям? Хіба жінці погано мати того, хто буде витратити на неї гроші і час, піклуватися про неї, захищати її і виконувати її прохання і побажання? Хіба не краще для неї напевно знати, хто батько її дітей, замість того, щоб сумніватися між численними «друзями», які, зрештою, зникають?

Іншими словами, що є більш гідним жінки: приписи Корану або теологія, заснована на культурі Римської імперії?

Цікаво відзначити, що на міжнародній молодіжній конференції, яка відбулася в Мюнхені в 1948 році, обговорювалося питання про високий рівень міжстатевої невідповідності у Німеччині. Отже, багатоженство було включено в число остаточних рекомендацій конференції. (Уте Фреверт, «Жінки в німецькій історії: від буржуазної емансипації до сексуальної свободи», Нью-Йорк: Берг Паблішерс, 1988 г., с. 263-264.).

Слід також додати, що в ісламі ніхто не може змусити жінку вийти заміж. З іншого боку, Біблія іноді вдається до насильницького багатоженства. Бездітна вдова повинна вийти заміж за брата свого чоловіка, навіть якщо він вже одружений, незалежно від її думки (НМВ, Буття 38: 8-10):

"Тож Юда сказав до Онана: "Ввійди до жінки твого брата як дівер, сповни твій обов'язок, щоб зберегти потомство твоєму братові." Знав же Онан, що це не його буде потомство, тож коли він увіходив до жінки свого брата, то викидав сім'я на землю, щоб не дати потомства братові своєму. Не сподобалося Господові, що цей учинив, і він убив його теж".

Біллі Грехем, видатний християнський євангеліст, визнав цей факт. Він сказав наступне: "Християнство не може йти на компроміс у питанні щодо багатоженства. Якщо сучасне християнство не може цього зробити, то це йому ж у збиток. Іслам допускає багатоженство в якості вирішення соціальних бід і надає, певною мірою, свободу людській натурі, але тільки в межах чітко визначених рамок закону. Християнські країни роблять велике шоу моногамії, але насправді вони практикують багатоженство. Ніхто не знає справжню кількість коханок в західному суспільстві. У цьому відношенні іслам принципово чесна релігія і дозволяє мусульманину одружитися на другій дружині, якщо він цього хоче, але

суворо забороняє всі таємні любовні зв'язки, щоб забезпечити моральну чесність суспільства». (christianstalkingaboutsex.com, 9 листопада, 2007)

На жаль, Захід і, особливо, християнські церковні лідери, використовували дозвіл на багатоженство для критики іслама. Їх мотив, здається, просто виступати проти іслама, сподіваючись, таким чином, перешкодити його розповсюдженню, шляхом приниження його в очах людей.

У своїй пропаганді проти дозволу на багатоженство, критики наводять такі аргументи:

1. Мати більше однієї дружини - це проти природного закону.
2. Цей дозвіл розкриває тваринні пристрасті, які згубно діють на сімейне щастя.
3. Система багатоженства має соціальні недоліки, пошкоджує тонкі почуття жінок; викликає глибоке розчарування і образу, що призводить до почуття ненависті і ворожнечі, яке порушує правильне виховання дітей.
4. Цей закон порушує планування сім'ї. Велика кількість дружин, природно, веде до збільшення числа дітей, що, в свою чергу, викликає економічні проблеми.

Перш ніж прокоментувати ці зауваження, розглянемо спочатку наступне питання: чи іслам започаткував систему багатоженства, або ж вона існувала і в доісламські часи? Давайте подивимось, що відбувалося в інших релігіях. Після цього ми маємо зрозуміти, на якій підставі і з якими умовами іслам дозволив чоловікові одружитися більш ніж на одній жінці. І чи вирішує це соціальні проблеми, які стоять сьогодні перед багатьма суспільствами?

Багатоженство – давня практика

Багатоженство було поширено серед усіх давніх народів, включаючи індусів і буддистів. Світ в цілому і Аравія, зокрема, ще до Пророка Мухаммада, перебувала в глибокій розбещеності і розпусті. Це - історичний факт, який жодна освічена людина не стане заперечувати. Зокрема, якщо будемо говорити про життя правителів держав. Великий цар Дасарата, батько Шрі Рами, мав багато дружин. Християнські монархи Європи не могли встояти проти того, щоб мати більше, ніж одну дружину. Генрі VIII, король Англії, мав цілих вісім дружин.

Багатоженство згідно з індуїзмом

Існує чимало суперечок щодо того, чи дійсно багатоженство було дозволено в індуїстському праві. За законом Ману говориться:

1. "Для першого шлюбу двічі народжених чоловіків рекомендується (дружина) рівної касті, але для тих, хто через бажання продовжити (знову взяти) наступних дружин (слід вибрати) відповідно до (прямого) порядку (касті) і це найбільш схвалено". (Ману, III 12).

"В даний час у судовому порядку Британської Індії вирішено, що індус абсолютно не обмежений у кількості його дружин, і може одружитися знову без згоди дружини, і без будь-якого обґрунтування, за винятком власного бажання". (Мейну, Про індуїстське право і використання, с. 113) (Там само).

Багатоженство згідно з іудаїзмом

В Результаті (НМВ, глава 21, вірш 10) говориться:

"Якщо ж візьме собі іншу, то вона не повинна позбавлятися їжі, одягу і подружнього життя"

Очевидно, навіть для випадкового читача Старого Завіту, що багатоженство не тільки дозволено, але і практикується, і що для цього в Писаннях навіть передбачені правила.

Багатоженство згідно з християнством

Християнські автори кажуть, що "моногамія" (тобто, одруження тільки з одною дружиною) є божественним ідеалом. Творець говорить про союз між одним чоловіком і однією жінкою (Буття 2:18-24; Матвія 19:5; 1 Коринтян 6:6) Він зберігає кількість чоловіків практично таким, як і кількість жінок". (Вестмінстерський словник Біблії, редакція 1944 року)

Тут я хотів би навести цитату з Біблії, де Бог звертається до Давида з наступними словами:

"І дав тобі (Давид) дім пана твого і дружин пана твого на лоно твоє, і дав тобі дім Ізраїля та Юди, і, якщо цього мало, то додам тобі ще більше" (НМВ, 2 Царств 12: 8)

Як це, що Сам Бог дав йому «дружин пана» його, якщо його метою було зберегти "одного чоловіка з однією жінкою"? Навіть у сьомому поколінні після Адама ми бачимо, що "взяв собі Ламех дві дружини" (Буття 4:19); Авраам мав трьох дружин; у Якова було дві дружини, крім наложниць; Мойсей не забороняв, а вніс закони, що регулювали багатоженство, як вже згадувалося в попередньому розділі.

Деякі християни намагаються подолати ці труднощі, пояснюючи, що попередні пророки помилялись, одружуючись з більш ніж однією жінкою. Але ці християни стикаються з

непереборною трудністю у випадку з Мойсеєм. Вони кажуть, що Мойсей приніс Закон від Бога, і якщо Божим наміром було зробити шлюб союзом між "одним чоловіком і однією жінкою", то чому Він дав Мойсею правила щодо багатоженства? Вищезгаданий словник Біблії намагається затушувати ці труднощі, кажучи: "Мойсей, намагаючись виправити порушення, не відміняв їх різко: він не заборонив багатоженство, але не привітав його".

Це твердження не може бути прийняте, адже сам Мойсей мав двох дружин: першою була Сепфору, дочка Іофора (відомого в арабській мові як Шуайб), іншою була ефіопка (ефіопська жінка), яку Мойсей взяв у дружини на 2-й рік перебування ізраїльтян в пустелі. (Числа 12:1).

Ніде в Писанні немає згадки чи іншого письмового доказу, що Сепфору вже не була жива в той час.

Тепер ми підійшли до пророків, які прийшли після цієї «спроби виправлення». Ми вважаємо, що багатоженство практикувалося й надалі, після часів Мойсея, як, наприклад, у часи Гідеона, Елкани, Савла Ровоама та багатьох інших. Для отримання додаткової інформації див. («Голуб миру», католицьке видання, Книга Суддів 8:30):

"Було ж у Гідеона сімдесят синів, яким усім він доводився рідним батьком, мав бо жінок багато".

А в I Царств 1: 1-2 : *"Був один чоловік із Раматаїм-Цофіму, з Єфремових, ім'я йому Елкан, син Єрохама, сина Ілія, сина Тоху, сина Цуфа, – Ефрафянин; у нього було дві жінки, ім'я одній Анна, а ім'я другій Пеніна в Пеніні діти, а в Анни не було дітей".*

Це також згадується в II Царств 12: 8: *"І дав тобі дім твого пана та дружин пана твого на лоно твоє, і дав тобі дім*

Ізраїля та Юди, і, якщо цього [для тебе] мало, то додам тобі ще більше"

Пророк "Давид узяв ще наложниць та жінок з Єрусалиму, після того, як прийшов з Хеврона". (НМВ, II Царств 5:13).

Пророк Соломон "у нього сімсот дружин принцес, і триста наложниць". (НМВ, I Царств 11: 3)

Тепер ми підійшли до періоду Ісуса Христа.

Один з найвідоміших отців християнської церкви, Святий Августин, заявив, що багатоженство не є злочином там, де це є правовим інститутом. Німецькі реформатори, навіть в кінці шістнадцятого століття, допускали і вважали дійсним прийняття другої або навіть третьої дружини ще за життя першої, без певного обґрунтування або конкретної причини.

Історія показує, що коли християнство з'явилося в Римі, то багатоженство було визнано і ранніми християнськими імператорами.

Імператор Валентиніан II своїм указом дозволив всім підданам імперії, якщо їм заманеться, одружитися на декількох жінках; і з церковної історії тих часів видно, що єпископи та керівники християн не мали будь-яких заперечень щодо цього закону. Більш того, всі наступні імператори практикували багатоженство, і люди, зазвичай, слідували їх прикладу. Навіть духовенство, часто, мало кілька дружин.

Тут слід зазначити, що Візантійський імператор Юстиніан (527-565 рр.), жив у 6-му столітті християнської ери. Це означає, що до 6-го століття в християнстві взагалі не було заборони на багатоженство.

Наступні пункти, взяті з «Апології Мухаммада і Корана» (Джон Девенпорт), ясно показують, що християнські лідери, принаймні до 16 століття, не засуджували багатоженство:

"Святий Златоуст, говорячи про Авраама і Агар, каже: "Ці речі не були заборонені. Так Святий Августин зазначає, що "було непорочним звичаєм одному чоловікові мати багатьох дружин, що, в той час, можна було вважати особистим обов'язком, який в даний час може бути прийнятий лише через розбещеність і заради примноження нащадків, але закон не забороняв мати багато дружин» . (Див. Гроцій, де-юре, т. I, с. 268)

Бенедикт, сповідник Нижньої Німеччини, радився з Папою Григорієм в 726 році для того, щоб знати, в яких випадках чоловікові може бути дозволено мати двох дружин. Григорій відповів 22-го листопада того ж року, такими словами: "Якщо дружина буде хворіти, що зробить її непридатною для подружніх відносин, то чоловік може взяти другу дружину, але в цьому випадку він має надати хворій дружині всю необхідну підтримку і допомогу".

Навіть письменники, які сповідували християнство, опублікували безліч робіт на захист багатоженства. Бернардо Оціус, генерал ордена Капуцинів, приблизно в середині шістнадцятого століття опублікував діалоги на користь такої практики.

Селден у своїй «Ухог Небраіса» доводить, що багатоженство було дозволено не тільки серед іудеїв, а й серед усіх інших народів.

На якій підставі така практика вважається безчесною або ганебною, але, не дивлячись на це, існує століттями?

Джон Мільтон написав у книзі «Трактат про християнську доктрину» наступне:

"У визначенні (шлюбу), яке я навів, я не говорив у відповідності до загальних думок про "одного чоловіка з однією жінкою", але я посилався на святих патріархів і на стовпи нашої віри, Авраама та інших, які мали більше однієї дружини. У той самий час, звичаї перелюбу і невірності я змушений виключити зі святилища Бога як помилковий шлях для народження святих нащадків. Так, для всіх Ізраїлевих синів було створено це святилище. Адже сказано (Второзаконня 23:2):

"Не ввійде також у Господню громаду байстрюк; ніхто (з них), навіть на десятому його поколінні, не зможе ввійти в громаду Господню".

Отже: або ж багатоженство - справжній шлюб, або ж всі діти, народжені від такого зв'язку - байстрюки; тоді туди увійде весь рід Якова, дванадцять святих племен, обраних Богом. Але таке твердження було б абсурдним, якщо не сказати нечестивим. "Вважати гріхом те, що не є ним насправді" було б найвищою несправедливістю і прикладом небезпечної тенденції в релігії. Здається правдивим, що дотримання законності багатоженства тривіально і, найвищою мірою, важливо". (с. 231-232)

Тепер ми маємо поглянути на аргументи християн проти системи багатоженства. Хіба багатоженство дійсно суперечить природному закону?

Факти та висновки відповідають на це питання негативно.

"Чоловік," - говорить Г. Р. Скотт - "по своїй, суті є полігамним і розвиток цивілізації розширює цю вроджену полігамію".

(«Історія проституції», с. 21. Як зазначено в «Полігамія в ісламі», опубліковано Місія ісламу, Лахор)

Д-р Мерсієр каже: "Жінка, за своєю природою моногамна; чоловік має в собі елемент багатоженства". («Поведінка і розлад: біологічний огляд», с. 292-293; Як зазначено в "Полігамія в ісламі")

Є ряд країн, у тому числі Танзанія, де кількість жінок значно перевищує кількість чоловіків. За статистичними даними, опублікованими нещодавно, в Радянській Росії кількість жінок становила приблизно на 21 мільйон більше, ніж чоловіків.

Дівчата досягають статевої зрілості раніше, ніж хлопчики. Іслам затвердив принципи для того, щоб визначити, чи досягла людина статевої зрілості? Людина вважається дорослою після появи однієї з трьох ознак: ріст волосся на лобку, мокрий сон (хлопчики) і менструації (дівчата) або досягнення п'ятнадцятирічного віку. Буває так, що в помірному кліматі дівчата здатні до зачаття у віці 9 або 10 років; в той час як в тому ж кліматі, в середньому, хлопчик стає статевозрілим у віці 14 або 15 років.

Тепер припустимо, що група людей селиться разом в одному місці і, припустимо, що щороку в цьому співтоваристві народжується 50 хлопчиків і 50 дівчат. Припустимо також, що жодна дитина не вмирає в дитинстві. Через 20 років, буде 1000 хлопчиків і 1000 дівчат.

З цих 1000 дівчат – 550 дівчат (які народилися з 1-го по 11-й рік) досягнуть статевої зрілості і їм буде від 10 до 20 років.

І з 1000 хлопчиків тільки 300 досягне віку статевої зрілості. З них будуть ті, які народилися з початку 1 до 6-го року, і їх вік становитиме від 15 до 20 років.

Якщо це співтовариство практикує моногамію, то 300 хлопчикам можна одружуватися з 300 дівчатами. Якою буде доля інших 250 дівчат? Таким чином, передбачувана теорія рівності числа хлопчиків і дівчат неправильна не тільки з точки зору статистики, але і в теорії.

Крім того, є ще один суттєвий факт, який потрібно пам'ятати перед початком будь-яких тверджень. Кожного місяця у всіх здорових жінок відбуваються менструації, упродовж яких статеві зносини не рекомендується. Але чоловік не втрачає свого сексуального бажання в цей час. Що запропонувати чоловікові, якщо він не в змозі протистояти своєму сексуальному бажанню в той момент, коли у його дружини почалися менструації?

Можна запропонувати багатоженство, яке має правовий статус, або проституцію, яка заборонена в будь-якій релігії.

Крім цих природних причин, які спростовують твердження християнських священиків, бувають ситуації, створені людиною, які також спростовують це твердження. Візьмемо, наприклад, війну. У Європі, під час тридцятирічної війни і в останні дві світові війни, було вбито багато чоловіків. Таким чином, чоловіків не було достатньо, щоб одружитися на молодих дівчатах і вдовах. Тільки в Західній Німеччині, після 2-ї світової війни, було шість мільйонів жінок, які не могли знайти собі чоловіка. Деякі з них звернулися до уряду з проханням оприлюднити закон, що дозволяє багатоженство, щоб вони могли вийти заміж. Вони просили про це на тій підставі, що це надало б їм економічну і соціальну безпеку і задовольнило б їх природне бажання. Церква виступила проти цього і безпорадні 6,000,000 жінок були залишені напризволяще.

Бертран Рассел каже: "У всіх країнах, де є надлишок жінок, очевидною несправедливістю є те, що жінки, які по арифметичній необхідності мають залишатися поза шлюбом, також мають бути повністю позбавлені сексуального досвіду". (Шлюб і мораль, с. 47)

Цікаво відзначити, що багато немусульманських країн у світі сьогодні мають незаконне багатоженство. [У цих країнах] прийом другої дружини, навіть після добровільної згоди першої, є порушенням закону. З іншого боку, зрада дружині, без її відома і згоди, є абсолютно законною! Яка юридична мудрість стоїть за таким протиріччям? Закон, спрямований на винагороду обману і покарання чесності? Це один із незбагнених парадоксів так званого «цивілізованого» західного світу.

Інший приклад незбагненого парадоксу, який має місце в деяких так званих «цивілізованих» країнах: питання одностатевих шлюбів. Були прийняті закони, що дозволяють одностатеві шлюби.

Репортер Каван Паттерсон в середу, 3 листопада 2004 повідомив на Stateline.org:

"Шість місяців пройшло з того часу, як гомосексуальним і лесбійських парам дозволили легально одружуватися в Массачусетсі. Противники одностатевих шлюбів виграли в день виборів. Виборці в одинадцяти штатах затвердили поправки до конституції, які визначають шлюб як виключно гетеросексуальну інституцію. Поправки перемогли в Арканзасі, Джорджії, Кентуккі, Мічигані, Міссісіпі, Монтані, Північній Дакоті, Оклахомі, в штаті Огайо, Юті і навіть в Орегоні - в єдиному штаті, де активісти сподівалися на переважну силу. В даний час надійшло понад 20 позовів за права одностатевих шлюбів в 11 штатах: Каліфорнія,

Коннектикут, Флорида, Індіана, Меріленд, Массачусетс, Небраска, Нью-Джерсі, Нью-Йорк, Орегон і Вашингтон. Більшість справ виникло після випадку в Массачусетсі. Було подано сім заявок від одностатевих пар, які доводили, що Конституція штату гарантує їм право на вступ у шлюб".

Чи це те, що роблять цивілізовані, розумні люди? Гарантують права і створюють законодавство для одностатевих шлюбів, коли ми знаємо, що гомосексуалізм зневажається усіма релігіями?

Дійшло до того, що деякі люди почали одружуватися і мати сексуальні стосунки з тваринами, як про це добре відомо на заході з порнографічних фільмів. Про це повідомлялося на веб-сайті (English.pravda.ru).

І все це – під гаслом «свободи думки», «свободи віросповідання» і «свободи прав людини».

Що сказано про хіджаб?

Жінки у всьому світі витрачають мільйони доларів на макіяж. Компанії, що виробляють продукти «краси», мають колосальний прибуток. Без перебільшення можна сказати, що обсяг продажів товарів макіяжу набагато перевищує обсяг продаж інших товарів. Це доводить, що люди особливо вразливі, коли питання стосується їхньої зовнішності. Особливо жінки витрачають багато часу і сил для догляду за своїм обличчям.

Аллах зосередив красу чоловіка і жінки в обличчі. Можливо, це найважливіша частина тіла - обличчя; на нього звертають увагу в спілкуванні; обличчя показує настрої людини і висловлює характер і манери.

Давайте тепер проллємо світло на те, що на Заході вважається найбільшим символом гноблення і поневолення жінок: хіджаб (або покриття голови та тіла). Давайте послухаємо, що лідери різних релігійних конфесій говорять про хіджаб.

За словами рабина д-ра Менахема М. Брейера (професора біблійної літератури в університеті Йешива) в його книзі "Юдейська жінка в раввіністичній літературі": «Звичаєм іудейських жінок було виходити в суспільство в головному уборі, який, іноді, навіть покривав всю поверхню тіла, залишаючи видимими тільки очі». Він цитує деяких відомих стародавніх рабинів:

"Не личить дочкам Ізраїля виходити з непокритою головою" і "Хай буде проклята людина, яка дозволяє бачити іншим волосся його дружини... Жінка, яка сама виставляє своє волосся, як прикрасу, приносить бідність".

Раввіністичний закон забороняє читання благословення або молитви у присутності заміжньої жінки з непокритою головою, волосся жінки вважається "наготою".

Доктор Брейер також пояснює, що хіджаб у іудейської жінки не завжди вважався ознакою скромності. Іноді хіджаб символізував стан відмінності і розкоші, а не скромність. Хіджаб уособлював гідність і перевагу шляхетних жінок. Він також показував недоступність жінки, як священного володіння її чоловіка. Тепер зрозуміло, чому в Старому Завіті, розкриття голови жінки було величезною ганьбою. (НМВ, Числа 5: 16-18):

"Нехай священник зветь її приступити і поставить її перед Господом. Потім візьме святої води у глиняну посудину, візьме й пороху, що на долівці у храміні, та й кине його у воду. Отже поставить жінку перед Господом і, відкривши їй голову, покладе її на руки поминальну офіру, тобто офіру за

ревнування; а сам триматиме в руці гірку воду, що наводить прокляття".

Хіджаб, з цієї точки зору, означав для жінки самоповагу і соціальний статус. Жінки нижчих класів часто носили хіджаб, щоб створити враження більш високого становища. Справа в тому, що хіджаб був ознакою знаті, це причина, чому повіям в стародавньому іудейському суспільстві не дозволялося покривати своє волосся. Тим не менш, повії часто носили спеціальний головну хустку, щоб виглядати респектабельно. Іудейські жінки в Європі продовжували носити хіджаб до дев'ятого століття, поки їх життя не стало змішуватися із світською культурою. Зовнішній тиск європейського життя в дев'ятому столітті змушував багатьох з них виходити з непокритою головою. Деякі іудейські жінки вважали більш зручним замінити свій традиційний хіджаб перукою, як ще одну форму покриття голови. Сьогодні більшість благочестивих іудейських жінок, зазвичай, не покривають своє волосся, за винятком перебування в синагозі. Деякі з них - наприклад, хасидські секти - досі використовують перуки. (Менахем М. Брейер, «Юдейська жінка в раввіністичній літературі: психосоціальний підхід» (Хобокен, Нью-Джерсі: 1986 с. 239). І там само, с. 316-317. Також див. Суїдлер, цит.. С. 121 -123. Там само, с. 139. Сюзен В. Шнайдер, «Іудейські дівчата», Нью-Йорк: Саймон і Шустер, 1984, с. 237).

Що можна сказати про християнську традицію? Добре відомо, що католицькі черниці покривали голови протягом сотень років, але це ще не все. Апостол Павло в Новому Завіті зробив кілька дуже цікавих заяв про хіджаб:

«А кожна жінка, що молиться чи пророкує з непокритою головою, соромить свою голову, бо це те саме, якби була обголена. Бо коли жінка не покривається, нехай обстрижеться. А коли сором жінці стригтися чи голитися,

нехай покривається. Чоловікові не слід покривати голову, він бо образ і слава Божя, жінка ж - слава чоловіка; бо не чоловік від жінки, а жінка від чоловіка, і не чоловіка створено для жінки, а жінку для чоловіка. Тому жінка мусить мати на голові знак влади (над нею) заради ангелів». (Нова Міжнародна Версія, Перше послання до Коринтян 11: 5-10).

"Розсудіть самі, чи пристойно жінка молилася Богові непокрита?" (НМВ, Перше послання до Коринтян 11:13)

Святий Тертуліан у своєму знаменитому трактаті «Про покриття незайманих» писав: "Молоді жінки, ви носите свої хустки на вулицях, тому ви маєте носити їх у церкві; ви носите їх, коли знаходитеся серед незнайомих людей, тому носіть їх серед братів ваших..."

Крім того, серед сьгоднішніх канонів католицької церкви є закон, який вимагає від жінок покривати голову в церкві (Р. Томсон, «Жінки в Англії та Америці», Лондон: Рутледж і Кіган Пол, 1974, с. 162)

Деякі християнські конфесії, такі як, наприклад, Аміши і Меноніти, до сьгоднішнього дня забороняють жінкам знімати хіджаб. Причиною цього, як припустив керівник їх Церкви, може бути те, що "головний убір є символом підпорядкування жінки чоловікові і Богу": ту саму логіку можна побачити й у Павла в Новому Завіті (Мері Мюррей, «Закон Отця», Лондон: Рутледж, 1995, с. 67).

Узагальнення:

Що Новий Завіт (Нова Міжнародна Версія) говорить про жінок?

1-е Тимофію 2: 11-14 *"Жінка нехай учиться мовчки, в повній покорі. Навчати жінці я не дозволяю, ані коверзувати чоловіком, - їй бути тихомірною! Адам бо спершу був створений, а Ева потім. І Адам не був зведений, жінка ж, зведена, завинила".*

1-е Коринтян 14: 34-35 *"Жінки ж, як у всіх церквах святих, нехай мовчать, їм бо не дозволено говорити; нехай будуть у покорі, як і закон говорить. Коли хочуть чогось навчитися, хай спитають удома своїх чоловіків: бо непристойно в церкві жінці говорити".*

1-е Коринтян 11: 5-10: *"А кожна жінка, що молиться чи пророкує з непокритою головою, соромить свою голову, бо це те саме, якби була обголена. Бо коли жінка не покривається, нехай обстрижеться. А коли сором жінці стригтися чи голитися, нехай покривається. Чоловікові не слід покривати голову, він бо образ і слава Божя, жінка ж - слава чоловіка; бо не чоловік від жінки, а жінка від чоловіка, і не чоловіка створено для жінки, а жінку для чоловіка. Тому жінка мусить мати на голові знак влади (над нею) заради ангелів".*

1-е Коринтян 11:13: *"Розсудіть самі: Чи ж воно личить жінці непокритій молитися до Бога?"*

Що Старий Завіт говорить про жінок?

Буття 3: 12-16 *"Чоловік відповів: "Жінка, яку ти дав мені, щоб була зо мною, дала мені з дерева, і я їв." Тоді Господь Бог сказав до жінки: "Що ти це наробила?" Жінка відповіла: "Змій обманув мене, і я їла." Отож Господь Бог сказав до змія: "За те, що ти вчинив це, будь проклятий з-поміж; усякої*

скотини та з-поміж усіх диких звірів. На череві твоїм будеш повзати і їстимеш землю по всі дні життя твого. Я покладу ворожнечу між тобою і жінкою і між твоїм потомством та її потомством. Воно розчавить тобі голову, а ти будеш намагатися вві'ястися йому в п'яту." А жінці сказав: "Помножу вельми болі твої і твою вагітність, в болях будеш народжувати дітей. І тягти буде тебе до твого чоловіка, а він буде панувати над тобою".

Левіт 12: 2-5 "«Промов до синів Ізраїля таке: Коли жінка завагітніє й вродить хлоп'ятко, буде нечистою сім днів; як під час місячного спливу, буде нечистою. А восьмого дня обріжуть крайню плоть у нього, вона ж тридцять три дні нехай сидить у хаті, очищаючись від крові; ні до чого святого нехай не доторкається й до святині нехай не заходить, поки не сповняться дні очищення її. Якщо вродить дівчатко, буде нечистою два тижні, як під час спливу; шістдесят шість днів сидітиме вдома, очищаючись від крові".

Книга Проповідника 7: 26-28 "І я дізнався, що жінка гіркіша від смерти, що її серце - тенета й петлі, а її руки - пута. Хто Богові вгоден, той вирветься від неї; а грішник ускочить у її руки. От що знайшов я, каже Когелет, прикладаючи одне до одного, щоб знайти оцінку речей. Її моя душа шукає й досі, та не наводить: на тисячу знайшов я одного чоловіка, а жінки між усіма я не знайшов ні одної".

Левіт 15: 19-30 "Коли жінка буде течива, тобто матиме місячну кровотечу, сім день буде тривати в своїй нечистоті; кожен, хто доторкнеться до неї, буде нечистий до вечора. Все, на що вона ляже в нечистоті своїй, буде нечистим, і все, на що сяде, буде нечистим. Кожен, хто торкнеться об її ложе, мусить випрати свою одіж і вимитись у воді, і буде нечистим до вечора. Кожен, хто торкнеться об якусь річ, що

на ній вона сиділа, мусить випрати свою одіж, вимитись у воді, і буде нечистим до вечора. Коли хтось доторкнеться ліжка або якоїсь речі, на якій вона сиділа, буде нечистим до вечора. Якщо чоловік зляже з нею, й з її кровотоку перейде дещо на нього, то він буде нечистим сім день, і всяка постіль, що на неї він ляже, буде нечистою. Жінка, яка довгий час, поза звичайною порою місячних спливів, має кровотечу, що триватиме поза звичайний час, увесь час нечистоти своєї буде нечистою, як і під час спливу. Всяке ложе, що на нього вона ляже за всіх днів свого течива, буде для неї як ложе її спливу; і всяка річ, що на неї сяде, буде нечиста, як під час місячного спливу; кожен, хто доторкнеться їх, буде нечистим; він мусить випрати свою одіж та вимитись у воді і буде нечистим до вечора. А коли одужає від кровотечі, одлічить сім день, то й буде чиста; а на восьмий візьме пару горлиць або пару голуб'ят і занесе їх священикові до входу в намет зборів. Священик одне принесе в жертву за гріх, а друге в усепален-ня, і довершить за неї покуту перед Господом за її нечисте течиво".

Іншими словами, Новий Завіт і Старий Завіт вчать нас, що:

1. Жінки мають перебувати в тиші і підпорядкуванні.
2. Жінки не повинні вчитися.
3. Адам і Єва не були рівні в гріху. Адам не обдурив, а Єва - обдурила.
4. Жінки мають мовчати в церкві. Ганьбою для жінки було заговорити в церкві. Якщо у жінок є питання, вони мають запитати своїх чоловіків перед входом до церкви, а потім їхні чоловіки мають питати для них.
5. Жінка не повинна ані молитися, ані сповідатися з непокритою головою.

6. Якщо жінка молиться з непокритою головою, то вона має поголити голову.
7. Чоловік був створений за образом і подобою Божою, а жінка була створена на славу чоловікові. Таким чином, чоловік мав владу над нею.
8. Будь-яка жінка, яка народжує хлопчика, буде нечистою протягом одного тижня. Будь-яка жінка, яка народжує дівчинку, буде нечистою протягом двох тижнів. Таким чином, дівчатка роблять своїх матерів вдвічі нечистими, ніж хлопчики.
9. Цілком можливо знайти одного чесного чоловіка з тисячі, але неможливо знайти навіть одну чесну жінку з тисячі.
10. Жінка - сітка, її серце - пастка, її руки - ланцюги. Чоловік, який радує Бога, уникне її, а вона заманить грішника.
11. Якщо у жінки менструації і вона доторкнеться до стільця, ліжка або до чогось ще, то цей предмет відразу стане нечистим. Той, хто торкнеться до таких речей також стане нечистим. Він має викупатися і випрати одяг, адже він доторкнувся до предмета, до якого раніше доторкнулась мерзенна жінка.

Те, що християнські святі говорили про жінок:

"Жінка - дочка брехні, страж пекла, ворог мира. Через неї Адам втратив рай" (Іоанн Дамаскін)

"Жінка - інструмент, який використовує диявол, щоб заволодіти нашими душами" (Кипріан)

"Жінка - джерело руки диявола, її голос - шипіння змії" (Святий Антоній)

"Жінка має отруту гаспида і злобу дракона" (Григорій)

Як ми бачимо, у давній історії, християнстві і навіть у доісламську епоху (період невігластва), до жінок ставилися, як до тварин та побутових речей: несправедливо і без поваги. На жаль, сучасний світ відкрив новий період невігластва, намагаючись виправити дурість доісламських часів. Дуже дивно, що напіводягнена або напівгола жінка вважається вільною і звільненою, а жінка, яка охороняє себе в послуху Богу, захищаючи свою скромність, висміюється і вважається утисненою своїм чоловіком-екстремістом.

Багато людей на Заході кажуть про "свободу слова, свободу вираження думок тощо". Якщо для жінки серед людей прийнято носити бікіні або міні-спідницю, показуючи своє тіло як товар для продажу, то чому для жінки не повинно бути прийнятним носити хіджаб, який приховує її красу від інших людей, зберігає її честь, повагу і вірність чоловікові? Тільки в такому випадку чоловік буде впевнений, що його дружина є для нього чимось особливим і створеним тільки для нього. Він буде знати, що жодна людина, крім нього, ніколи не бачила красу і прикраси дружини (окрім близьких родичів, батьків, братів тощо). Це - справжня честь і повага для жінки.

Які негативні наслідки відсутності скромності у жінок?

- а) Втрата поваги до жінок в цілому.
- б) Зростання кількості розлучень.
- в) Зневага до їх дітей.
- г) Відсутність навчання і виховання дітей належним чином.
- д) Збільшення випадків насильства.
- е) Приріст безробіття чоловіків, що призводить до неробства, алкоголізму, наркоманії, насильства, крадіжок та інших соціальних лих.

І все це - в ім'я свободи і рівності.

Якщо Ви дійсно хочете бути вільними, переверніть сторінку і дізнайтеся, що дійсно принесе Вам рівність і свободу.

Іслам дійсно звільняє людей і надає їм рівність

Іслам звільняє людей від поклоніння і поневолення створіннями. Іслам закликає людей поклонятися Творцю, а не створінням.

Деяких з вас, можливо, цікавило питання, що таке іслам? Хто такий Аллах? І що таке Коран?

Що таке іслам?

Іслам - арабське слово, яке означає “підпорядкування Одному і Єдиному істинному Богу, у якого немає співтоваришів, сина, батька чи матері”. Він існував завжди і вічно. Він ніколи не спить, не дрімає і ніколи не помре. Іслам є повноцінним способом життя. Іслам дає поняття про все, що повинно бути в праведному, благочестивому житті, а також про підпорядкування заповідями Божим. Мусульмани вірять, що немає жодного посередника між ними та їх Господом, тому вони присвячують всі свої поклоніння тільки Аллаху. Якщо людина скоїть гріх, то кається безпосередньо перед Богом.

Хто такий Аллах?

Аллах - арабське слово для позначення «Єдиного Бога». Навіть по сьогоднішній день арабські християни і юдеї називають Бога "Аллах". Мусульмани підкоряються Волі Одного і Єдиного Бога і здійснюють всі свої поклоніння Йому Одному. Також мусульмани вірять, що Бог, з Його всеохоплюючими знаннями і мудрістю, не створив людство

без мети й не залишив людство без Своєї уваги. Бог відправляв посланців з посланням, що "немає божества, гідного поклоніння, крім одного Бога". Бог відправив цих посланців з божественними одкровеннями і книгами. Бог відправив Мойсея з Торою, Давида - з Псалмами, Ісуса - з Євангелієм і Мухаммада - з Кораном.

Що таке Коран?

Коран є остаточним одкровенням від Аллаха до всього людства. Він був зісланий Посланнику Аллаха, Пророку Мухаммаду. Коран завершив і скасував усі попередні книги і одкровення, такі, як Тора, Псалми, Євангеліє тощо.

Мусульмани вірять у всі ці книги (в їх первинному вигляді, до змін) і вірять у всіх без винятку посланців і пророків, яких відправив Бог. Мусульманам наказано дізнаватися всі питання щодо своєї релігії в двох основних джерелах – ними є:

1) **Коран**, який є останньою книгою і остаточним одкровенням, яке було зіслано Пророку Мухаммаду 1400 років тому. Коран, як і раніше, залишається у своєму первісному вигляді. Існує тільки одна версія Корана і вона не буде змінена аж до кінця часів.

2) **Сунна** – висловлювання, вчинки і приклад останнього і завершального посланця до всього людства, Пророка Мухаммада.

Цей останній Посланець, відправлений до людства, пояснив все, що нам потрібно знати щодо свого життя: як правильно харчуватися, спати, одружуватися, молитися, вести торгівельні справи, працювати, піклуватися про наші сім'ї, користуватися туалетом і, навіть, як очищати себе і як носити взуття. Пророк Мухаммад нічого не залишив без роз'яснення. Він зробив усе для нас зрозумілим, адже це – одкровення і

керівництво, які він отримав від Всезнаючого Аллаха. Обов'язком Пророка Мухаммада було передати Божественне послання й повідомлення, [з яким] всі інші посланці і пророки були відправлені Аллахом до своїх народів. Цим повідомленням було послання іслама - абсолютне підпорядкування, поклоніння і послух Аллаху. Ці посланці попереджали людство про небезпеку багатобожжя і про небезпеку придання співтоваришів Єдиному Богу. Вони закликали людей до всього, у чому є благо і користь, і попереджали їх про те, у чому є зло і шкода для них.

Таким чином, мусульмани не поклоняються Мухаммаду, вони не поклоняються Ка'абі (кубічній споруді в Мецці), вони поклоняються Господу Мухаммада і Господу Ка'аби, Яким є Всевишній Аллах.

Що, на думку мусульман, є метою створення людей?

Мусульманин визнає, що головна мета створення людства – як чоловіків, так і жінок – полягає в поклонінні Аллаху; боротьбі проти сил Сатани і в тому, щоб жити своїм життям за заповідями Аллаха, щоб досягти вічного блаженства в раю. Як каже Аллах:

"Я створив джинів та людей лише для того, щоб вони поклонялися Мені" (Коран, 51:56).

Також Аллах сказав:

"Поклоняйся Аллаху й будь одним із вдячних" (Коран, 39:66).

В іншому місці Корана Він каже:

Скажи: «Мені наказано поклонятись Аллаху, щиро сповідуючи Його релігію» (Коран, 39: 11).

Поклоніння має особливий сенс, який включає в себе все, що Аллах любить і чим він задоволений - слова, дії або переконання; як внутрішні, так і зовнішні. Найголовнішим є те, що поклоніння має бути виконане так, як це робив Пророк Мухаммад. Адже Всевишній Аллах наказав людству наслідувати приклад Свого останнього Пророка, який був відправлений до всіх людей і народів, а не лише до арабів. Тому обов'язком всього людства є слідування за останнім Посланцем Мухаммадом.

Чи може мусульманин здійснювати поклоніння - молитву, піст тощо - так, як йому заманеться, керуючись своїми примхами і бажаннями?

Ні, він повинен поклонятися, молитися і постити так, як це робив Пророк Мухаммад, адже він був кращою людиною і краще розумів божественне одкровення від Аллаха. Крім того, Аллах наказав всьому людству слідувати за ним і дізнаватися справжню релігію на його прикладі. Пророк Мухаммад був світлом на шляху, яке веде нас до Милосердного Господа. Тепер, коли у нас є уявлення про становище жінок в сучасному світі, давайте подивимось на те, що говорить іслам про питання, які обговорювалися раніше.

Частина 2: Становище жінки в ісламі

Якщо ми подивимося на те, що Коран говорить про жінок, то зрозуміємо, що ісламська концепція ставлення до жінок в корені відрізняється від іудео-християнської. Нехай Коран говорить сам за себе.

У Корані ми бачимо цілу главу, названу на честь жінок, її називають «Ан-Ніса», (Глава четверта), що арабською означає "Жінки". У цьому розділі ми знайдемо багато важливих аятів, пов'язаних з жінкою, сім'єю, суспільством тощо.

Ця ісламська концепція згадується в декількох місцях Корану.

Наприклад:

«О Адаме! Живи разом зі своєю дружиною в раю. Їжте, звідки побажаєте, але не наближайтеся до цього дерева, а то будете нечестивцями!» Шайтан почав намовляти їх, щоб відкрити їм наготу їхню, якої вони не помічали. Він сказав: **«Ваш Господь заборонив вам це дерево для того, щоб ви не стали ангелами й безсмертними!»** Він поклявся їм обом: **«Я для вас – добрий порадижник!»** Він вивів їх звідти, спокусивши. І коли вони скуштували з того дерева, то відкрилася їм нагота їхня й почали вони прикривати її райським листям. Тоді Господь їхній покликав їх: **«Хіба Я не заборонив вам їсти з цього дерева й хіба не казав вам, що шайтан для вас – справжній ворог?»** Вони відповіли: **«Господи наш! Ми були несправедливі самі до себе! Якщо Ти не простиш нас і не змилуєшся над нами, ми неодмінно зазнаємо втрат!»** (Коран 7: 19-23).

Уважний погляд на обидві сторони історії розкриває деякі суттєві відмінності. Коран, на відміну від Біблії, покладає відповідальність за помилки як на Адама, так і на Єву. Ніде в Корані немає навіть найменшого натяку на те, що Єва

спокусила Адама скуштувати від дерева або на те, що вона з'їла раніше за нього. Єва в Корані - не спокусниця і не обманщиця. Крім того, Єва не карається болем дітонародження. Аллах, згідно Корану, нікого не карає за чужі помилки. І Адам і Єва вчинили гріх, а потім попросили Аллаха прощення і Він прости́в їм обом.

Це всього лише декілька аятів, які роз'яснюють положення жінок в ісламі. Як ми бачимо тут і в інших аятах Корана, Аллах Всевишній звертається до чоловіків і жінок в рівній мірі.

Як чоловіки мають ставитись до жінок? Що іслам говорить про дружину і про тих, хто пригноблює або жорстоко ставиться до жінок?

Аллах говорить в Корані:

"О ви, які увірували! Вам не дозволено бути спадкоємцями дружин проти їхньої волі. Не забороняйте їм забрати частину того, що ви їм дали, хіба як вони вчинять явний перелюб. Поводьтеся з дружинами гідно. І навіть якщо вони неприємні вам, то, можливо, неприємне для вас те, куди Аллах вклав багато добра" (Коран, 4:19).

Враховуючи той факт, що до появи іслама деякі араби-язичники живцем ховали своїх дітей жіночої статі, змушували жінок танцювати голими в безпосередній близькості від Ка'аби під час своїх щорічних ярмарків і ставилися до жінок як до рабниць і як до об'єктів сексуального задоволення (які не мали жодного прав), то ці принципи Священного Корана були революційними. На відміну від інших релігій – які вважали

жінок тими, хто несе гріх і зло, а чоловіків вважали тими, хто несе чесноти і шляхетність - іслам розглядає чоловіків і жінок як рівні сутності, створені з однієї душі.

Аллах говорить в Корані:

"О люди! Бійтесь Господа вашого, Який створив вас із однієї душі та створив із неї другу до пари; а з них ще й інших чоловіків та жінок; і розселив їх. То бійтесь Аллаха, ім'ям Якого ви звертаєтесь одне до одного, і дотримуйтеся родинних зв'язків. Воістину, Аллах наглядає за вами" (Коран, 4:1)

"Воістину, для відданих [Аллаху] – чоловіків і жінок, для віруючих – чоловіків і жінок, для смиренних – чоловіків і жінок, для правдивих – чоловіків і жінок, для терплячих – чоловіків і жінок, для покірних – чоловіків і жінок, для тих, які тримають піст – чоловіків і жінок, для тих, які закривають свою наготу – чоловіків і жінок, для тих, які часто згадують Аллаха – чоловіків і жінок, – усім Аллах приготував прощення та велику винагороду" (Коран 33:35).

"Віруючі чоловіки та жінки – приятелі одні одним; вони закликають до заохочуваного та забороняють відразу, звершують молитву, дають закят, коряться Аллаху та Його Посланцю. Аллах змилюється над ними. Воістину, Аллах – Всемогутній, Мудрий" (Коран 9:71).

"І відповів їм Господь їхній: «Я не зроблю марними ваших вчинків – ні вчинків чоловіків, ні вчинків жінок" (Коран 3: 195).

"Хто чинитиме зло, отримає таку саму відплату. А хто чинитиме добро – чоловік чи жінка – і буде віруючим, той

увійде до раю. Вони матимуть там свій наділ без відплати" (Коран 40:40).

"Чоловікам і жінкам, які робили добро й були віруючими, Ми неодмінно даруємо прекрасне життя. І Ми неодмінно винагородимо їх за те найкраще, що вони робили" (Коран 16: 97).

Зрозуміло, що в Корані жінка нічим не відрізняється від чоловіка. Вони обидва - Божі створіння, чия мета на землі полягає в тому, щоб поклонитися своєму Господу, здійснювати праведні діяння, уникати зла; і вони обидва будуть оцінені відповідним чином. Тим не менше, їх обов'язки відрізняються залежно від їх природи і фізичного стану. Коран ніколи не згадує, що жінка - це двері диявола, або що вона обманщиця по своїй природі, не кажучи вже про те, що чоловік був створений за образом Божим. Усі чоловіки і всі жінки - Його творіння. Згідно Корану, роль жінки на землі не обмежується тільки народженням дітей. Вона живе, щоб зробити стільки ж добрих справ, як і будь-який чоловік. Коран ніколи не говорить, що не існує праведних жінок, як про це вже раніше згадувалося в інших текстах. Навпаки, Коран доручив усім віруючим - як жінкам, так і чоловікам - наслідувати приклад ідеальних жінок, таких, як Марія, мати Ісуса, і дружина фараона:

І навів Аллах приклад тих, які увірували – дружину Фірауна, коли сказала вона: «Господи! Зведи мені біля Тебе дім у раю! І врятуй мене від Фірауна і вчинків його! І врятуй мене від народу несправедного!» (Коран, 66:11).

Існує також ціла глава, названа на честь Марії, матері Ісуса. Це 19-я глава Корана, і називається вона "Мар'ям", що в перекладі з арабської означає «Марія». Аллах Всевишній говорить про неї в Корані:

"І Мар'ям, доньку Імрана, яка зберегла цноту лона свого, тож вдихнули Ми в нього від Духа Нашого; сприйняла за істину вона слова Господа її та Писання Його, і була вона з-посеред покірних" (Коран, 66:12).

Пророк Мухаммад сказав: "Багато чоловіків досягли досконалості, але серед жінок, тільки Мар'ям, дочка Імрана, і Асія, дружина Фірауна, досягли досконалості". (Сахіх аль-Бухарі, том 4, хадіс 623)

Пророк Мухаммад сказав: "Марія, дочка Імрана, була кращою серед жінок світу свого часу, а Хадіджа, дочка Хувайліда, є кращою серед жінок цього часу". (Сахіх Аль-Бухарі, т. 4, хадіс номер 642)

І це тільки декілька прикладів шани й поваги, які дав жінкам Коран і іслам в цілому.

Що іслам говорить про стосунки між чоловіком і його дружиною?

Коран, на відміну від зміненої Біблії і Тори, ніколи не вважав, що будь-який чоловік може володіти будь-якою жінкою. Коран красномовно описує відносини між подружжям, кажучи:

"Серед Його знамень – те, що Він створив для вас дружин із вас самих, щоб ви знаходили в них спокій, і встановив між вами любов і милосердя. Воістину, в цьому знамення для людей, які думають" (Коран, 30:21).

Ця концепція шлюбу з Корану: любов, милосердя і спокій, а не володіння і подвійні стандарти. Коран підкреслює сутнісну єдність чоловіків і жінок в найкрасивіших порівняннях:

"Вони – наче одяг для вас, а ви – наче одяг для них"
(Коран, 2: 187).

Так само, як одяг приховує нашу наготу, так чоловік і дружина, вступаючи у відносини шлюбу, забезпечують цнотливість одне одного. Одяг дає комфорт тілу. Чоловік знаходить розраду в своїй дружині, а вона - в ньому. Вбрання - благодать, краса, прикраса тіла - це дружини для своїх чоловіків і чоловіки для своїх дружин. Іслам не вважає жінку «знаряддям диявола», а навпаки, Коран називає її «мухсана» - (фортеця проти сатани), адже добра жінка, вийшовши заміж за чоловіка, допомагає йому триматися в житті шляху високої моральності. Саме через це шлюб був розглянутий Пророком Мухаммадом як одна з найкращих справ. Він сказав: "Коли людина одружується, то завершує половину своєї релігії". (Табарані, аль-Аусат, том 3, с. 161)

Він наказав мусульманам одружуватись, сказавши: "Шлюб є частиною мого шляху і хто уникає мого шляху - той не від мене". (Сахіх аль-Бухарі і Сахіх Муслім)

Пророк Мухаммад сказав: "Віруючий чоловік не має ненавидіти віруючу жінку, адже якщо йому не сподобається якась з рис її характеру, то він залишиться задоволений іншою". (Сахіх Муслім # 61)

Пророк Мухаммад також сказав: "Той, хто вірить в Аллаха і в Останній День, нехай говорить добре або мовчить. Добре ставтеся до жінок, адже жінка була створена з ребра..." (Сахіх Муслім)

Пророк рішуче наказав мусульманам бути добрими до своїх дружин. Коли він виголосив свою відому проповідь на горі Арафат в присутності багатьох сподвижників, які зібралися там для здійснення Прощального паломництва, то в ній він наказав присутнім, а також всім мусульманам, шанобливо і

по-доброму ставитися до жінок. Він сказав: "О люди, ви дійсно маєте права щодо своїх жінок, але і вони мають права щодо вас. Пам'ятайте, що ви взяли їх в дружини тільки з дозволу Аллаха. Якщо вони дотримуються ваших прав, тоді і їм належить право на їжу, одяг і доброту. Ставтеся до ваших жінок добре і будьте добрими до них, оскільки вони - ваші супутники і віддані помічники» (Сахіх Муслім).

Ісламські закони і вчення розглядають жінок і чоловіків як духовно рівних людей. Основна відмінність між ними - у фізичному аспекті і тільки на основі принципу справедливого поділу праці. Цей принцип віддає більш напружену роботу чоловікові і робить його відповідальним за утримання сім'ї. Цей принцип віддає частину роботи з управління будинком і виховання та навчання дітей жінці, яка має велике значення в справі побудови здорового і процвітаючого суспільства.

Що іслам говорить про багатоженство?

Нагадаємо, що раніше в першій частині було згадано про індусів, вавилонян, персів, афінян, юдеїв і доісламських арабів. Ці народи не визнавали жодних обмежень щодо кількості жінок, з якими чоловік міг одружуватися. Тоді як іслам обмежив їх кількість і врегулював шлюб. Коран наказує:

"Якщо ж ви боїтесь, що не будете належно ставитись до сиріт, то одружуйтесь із тими жінками, які вам до вподоби: з двома, з трьома, з чотирма. Та якщо ви боїтесь, що не будете справедливі із ними, то нехай це буде лише одна, або ж невільниця, захоплена вами. Це ближче [до справедливості], якщо не прагнете відхилитися ви" (Коран, 4: 3).

Якщо чоловік не може втілити цю рівність у життя, то він не має одружуватися з більш ніж однією жінкою.

Ставлення чоловіка до всіх своїх дружин має бути таким, щоб не дати жодного приводу для образи, ревнощів, незадоволеності, невдоволення або розчарування будь-якою з них. Не має бути ніякої жорстокості, несправедливості, упередження або упередженості з боку чоловіка. Очікується, що мир, гармонія і спокій мають панувати в домі, де чоловік сумлінно дотримується приписів іслама щодо рівного становища всіх дружин та в питаннях утримання та загального ставлення до них.

Для забезпечення справедливості і рівності, чоловік повинен мати достатньо матеріальних коштів, щоб забезпечити гідне харчування, одяг та інші предмети першої необхідності для життя кожної з них. Чоловік має проводити рівний час в будинку кожної дружини. Він має розподіляти свої ночі серед них і відвідувати кожну зі своїх дружин. Це дасть йому можливість піклуватися про їх добробут щодня і він буде підтримувати гарні стосунки з усіма ними.

Іслам є унікальним у багатьох відношеннях. Він унікальний у прийнятті до уваги природних можливостей і бажань людини. Ісламські закони і принципи ґрунтуються на повній справедливості, наданні кожній стороні того, що вона заслуговує, і того, що краще для неї, без приниження когось. Аллах Всевишній говорить в Корані:

""Воістину, Аллах закликає до справедливості, добрих справ і підтримки родичів. Він забороняє мерзотне, відразне й нечестиве. І Він повчас вас – можливо, будете пам'ятати ви""(Коран 16: 90).

Цей аят ясно стверджує, що іслам схвалює все, що добре і корисно для чоловіків і жінок, і забороняє все, що шкідливо

для них. Іслам не екстремістською релігією, навпаки, він знаходиться посередині між двома крайнощами. Як Всевишній Аллах, каже:

"Так Ми спрямували вашу громаду на середній шлях, щоб ви були свідками для людей, а Посланець щоб був свідком для вас"(Коран 2: 143).

Іслам знаходиться між двома крайнощами іудаїзму і християнства. Давайте порівняємо: іслам дозволив чоловікові мати до чотирьох дружин за умови, що чоловік справедливий до всіх їх. Якщо чоловік побоюється несправедливого ставлення до них, то він повинен одружитися тільки на одній дружині. Іудеї впали в крайність, дозволивши чоловікові одружитися на стількох жінках, скільки йому заманеться, без обмежень або будь-яких заборон.

З іншого боку християнам (християнському духовенству, священикам і ченцям) не дозволяється вступати у шлюб. Вони повинні жити чернечим життям і залишатися цнотливими, зосередитися на поклонінні і служінні церкві.

Наймудріший Аллах створив все і створив для всього свою половину (або пару). Той, хто намагається змінити або придушити природну схильність, швидше за все, помиляється. Ця заборона на шлюб йде проти природи людини, бажання і потягу як чоловіків, так і жінок. Адже придушення і заборона цих бажань і законних дій (шлюбу) йде проти людської природи. Це може бути причиною того, що багато християнських священиків, пасторів та духовенства звертають свою увагу на маленьких дітей для задоволення своїх природних бажань. Ми бачимо як їх постійно звинувачують у розбещенні неповнолітніх і в жорстокому поводженні з ними. Ми шукаємо прихисту у Аллаха від цих злих діянь!

Будь ласка, подивіться статистику в кінці книги.

Творець речей знає, що є кращим для його створінь. Якщо інженер створив машину, то інженер знає, що краще для автомобіля: йому потрібен газ, нафта чи ремонт? Інженер знає, з якими погодними умовами автомобіль може впоратися: зі спекою, снігом, дощем тощо. Інженер знає про ситуації, які автомобіль може витримати.

Якщо говорити про Аллаха - Того, Хто створив все існуюче; Того, Хто не має подібних у Своїй вищій сутності і високих якостях - то Він створив чоловіка і жінку і Він знає, про їх природні схильності і нахили. Всезнаючий Аллах знає, що характери і здібності народів відрізняються: деякі люди мають сильний статевий потяг, деякі люди мають слабкий; деякі люди багаті, а деякі люди бідні; деякі люди можуть добре утримувати свої сім'ї, а деякі люди не можуть утримувати навіть самих себе.

Наприклад чоловік, у якого є таке бажання - матеріальна й фізична можливість і він не побоюється того, що буде пригнічувати своїх дружин - може одружитися на чотирьох жінках.

А не багатий чоловік або той, хто з боїться несправедливого ставлення до дружин, повинен мати тільки одну дружину.

Релігія іслам бере до уваги всі ситуації, всіх людей - скрізь і в усі часи - на відміну від вигаданих законів, які обмежені певними людьми і ситуаціями.

Переваг багатоженства багато. Деякі несуть користь чоловікові, а деякі - всьому суспільству.

- Можливо, жінка не може мати дітей.
- Можливо, у жінки проблеми зі здоров'ям і їй важко завагітніти.

• Чоловік фізично завжди готовий мати дітей і може захотіти бути з дружиною в будь-який час. Однак під час менструації і післяпологової кровотечі чоловікові не дозволено мати сексуальні стосунки зі своєю дружиною. При наявності другої, третьої або четвертої дружини, чоловік може бути близький з іншими своїми дружинами, щоб задовольнити своє природне бажання. Його дружини є природним і допустимим виходом із подібної ситуації. Якщо дружина не може мати дітей, або хвора, або втомилася, то чоловік може відвідати одну з інших своїх дружин.

• Жінки, загалом, завжди готові вступити в шлюб, але багато чоловіків фінансово чи морально не готові нести відповідальність подружнього життя. (В ісламі чоловік несе відповідальність за утримування сім'ї: будинок, оренда, потреби дружини і дітей тощо. Жінка не зобов'язана витратити кошти, але вона має можливість допомогти, якщо цього забажає).

• Кількість жінок набагато перевищує кількість чоловіків. Тому, одружившись на двох, трьох або чотирьох жінках, чоловік надає цим жінкам багато переваг:

а) фінансово забезпечує їх;

б) задовольняє свої і їх сексуальні бажання у відповідності з ісламом;

в) він є законним батьком своїх дітей, забезпечуючи їх потреби;

г) забезпечує жінкам постійного партнера - інтелектуально, фізично і фінансово;

д) чоловік відповідальний за всі витрати своєї сім'ї, а дружина може зосередитися на правильному вихованні своїх дітей і їй не доведеться турбуватися про пошук заробітку.

Що іслам говорить про хіджаб?

З того, що ми читали раніше в першій частині, очевидно, що іслам не винайшов покриття голови для жінки, а лише схвалив і зміцнив цю традицію. Коран закликає віруючих чоловіків і жінок опускати свої погляди і охороняти свою скромність, й закликає віруючих жінок покривати голову, шию і груди. Як говорить Всевишній Аллах:

"Скажи віруючим чоловікам, щоб вони відводили свої погляди й закривали свою наготу. Так буде чистіше для них. Воістину, Аллаху відомо про те, що вони роблять! Скажи віруючим жінкам, щоб вони відводили свої погляди й закривали свою наготу. Нехай вони не показують своїх прикрас, окрім того, що назовні, й нехай закривають своїми покривалами груди. Нехай не показують своїх прикрас нікому, крім своїх чоловіків, батьків, батьків своїх чоловіків, своїх синів, синів своїх чоловіків, своїх братів, синів братів, синів своїх сестер, інших жінок чи тих, ким оволоділи їхні правиці, слугам, якими не володіє пристрасть, або дітям, які не знають жіночої наготи; нехай вони не ступають так, щоб було відомо, які прикраси вони приховують. Кайтеся перед Аллахом усі разом, о віруючі! Можливо, ви матимете успіх" (Коран, 24: 30-31).

Таким чином, жінки можуть показувати свої прикраси - такі, як макіяж і те, що зазвичай видно у жінки вдома - іншим цнотливим жінкам і чоловікам-родичам. У присутності чужих чоловіків, дружинам Пророка і всім мусульманкам було наказано виконувати вимоги хіджаба (головного убору) і джилъбаба (довгого верхнього одягу, який покриває все тіло):

"О Пророку! Скажи своїм дружинам, донькам і віруючим жінкам, щоб вони одягалися у свої покривала. Так їх

легше впізнаватимуть і не образять. А Аллах – Прощаючий, Милостивий" (Коран, 33:59).

Коран повідомляє віруючим чоловікам через пророка:

"Якщо ви просите в [дружин Пророка] якісь речі, то просіть їх крізь завісу. Так буде чистіше для ваших та їхніх сердець" (Коран, 33:53).

Дружини Пророка були прикладом для всіх жінок і вважалися матерями всіх віруючих. Якщо їх можна було питати тільки через завісу, щоб уникнути будь-яких спокус чи порушень, то подібна завіса ще більш необхідна для звичайних жінок, які можуть бути набагато більш серйозним джерелом спокуси. Також, з розуміння сподвижників Пророка видно, що вони не вважали цей аят зверненням тільки до дружин Пророка, але також застосовували його і до своїх дружин, при повному схваленні Пророка. Причина для такої завіси в наведеному вище аяті полягає в тому, "що це буде чистіше для ваших сердець і їх сердець", а в іншому аяті ми читаємо:

"Скажи віруючим чоловікам, щоб вони відводили свої погляди й закривали свою наготу. Так буде чистіше для них. Воістину, Аллаху відомо про те, що вони роблять" (Коран, 24:30).

Посланець Аллаха сказав: "Нехай одружується той, хто може (одружитися), оскільки це якнайбільше сприяє збереженню погляду і захисту статевих органів; тому ж, хто не може одружитися, слід постити, адже пост для нього (буде подібний) щиту". (Сахіх Муслім, Книга Шлюбу, # 3)

Пророк сказав: «Якщо хтось із вас побачить жінку, яка йому сподобалася, то нехай прийде до себе додому і задовольнить свою потребу зі своєю дружиною" (Сахіх Муслім, книга Шлюбу, # 10)

Посланець Аллаха сказав: "Воістину, серед людей, які опиняться в гіршому становищі перед Аллахом в Судний День буде той чоловік, який має близькість зі своєю дружиною – й та жінка, яка має близькість зі своїм чоловіком – а потім один з них розголошує таємниці іншого "(Сахіх Муслім, Книга Шлюбу, # 123)

Іслам прагне створити чисте суспільство, в якому немає місця навіть перелюбу очей. Змішання між статями в суспільному житті заборонено. Чоловікам і жінкам радять одружуватися у молодому віці, щоб вони могли виконувати свої бажання відповідно до іслама, і щоб усі вони могли "опускати свої погляди", щоб око не могло стати інструментом сатани. Гідність і порядність жінки зберігається прикриттям тіла. Дивлячись на неї стає зрозуміло, що вона не є об'єктом продажу і не рекламує свою красу і доступність для чоловічих очей. Тут ми маємо зробити невелике нагадування щодо суспільства, яке оточує нас сьогодні, в якому заохочується носіння непристойних речей і вчинення перелюбу, яке розглядається з несхваленням тільки після шлюба. У такому суспільстві людям рекомендується спробувати до шлюба різних партнерів і, як наслідок, невірність, злидні, ревності і невпевненість, які з'являються в результаті такого способу життя.

Таким чином, Всевишній Аллах наказав усім жінкам приховувати себе. Ісламський хіджаб, на відміну від хустки християнській традиції - це не знак влади чоловіка над жінкою і не ознака підпорядкування жінки чоловікові. Ісламський хіджаб, на відміну від хустки іудейської традиції - це не знак розкоші і відмінності шляхетних заміжніх жінок. Ісламський хіджаб – це знак покори наказам Аллаха і скромності перед Ним. Метою хіджаба є захист всіх жінок. Важливим

ісламським вченням є те, що завжди краще попередити злочин, аніж шкодувати після його скоєння.

Хіджаб зберігає любов і зв'язок між чоловіком і дружиною і дозволяє чоловікові виявляти терпіння. Коли чоловік бачить більш красиву жінку, ніж його дружина, відносини між ним і його дружиною можуть погіршитися і, врешті-решт, привести до розбрату або розлучення. Це саме те, що іслам намагається запобігти.

Нам важливо розуміти, що Аллах, Творець усього суцього, Захисник всього, обґрунтував Свої божественні закони користю для Своїх творінь. Аллах наказав і рекомендував, щоб ми робили все, що добре і корисно, і заборонив нам все, у чому є шкода. Він говорить у Корані:

"Воістину, Аллах закликає до справедливості, добрих справ і підтримки родичів. Він забороняє мерзотне, відразне й нечестиве. І Він повчає вас – можливо, будете пам'ятати ви" (Коран, 16: 90).

Аллах, маючи всеохоплюючі знання і мудрість, обґрунтував божественні закони і зіслав їх людству, щоб втілити їх у життя на землі, враховуючи потреби та бажання своїх створінь, наказуючи добро і забороняючи зло. Ці божественні закони, які були зіслані Аллахом останньому Посланнику людства, Пророку Мухаммаду, актуальні в будь-який час і в будь-якому місці. Ці божественні закони не містять гноблення, обману, насильства або підступності. Аллах хоче втілення тільки божественних законів іслама, які містяться в Корані і в достовірних хадісах Пророка Мухаммада. Кожна людина зі здоровим розумом і чистим серцем має керуватися тільки цими божественними законами - законами іслама. Ці божественні закони відрізняються від вигаданих законів: вигадані закони спрямовані на досягнення користі певними

людьми і вони не беруть до уваги потреби людей і суспільства в цілому; вони можуть бути змінені зі зміною влади.

Однак, божественні закони іслама не змінювалися більше 1400 років і не будуть змінюватися до кінця часів. Ці закони були створені Тим, хто створив все - Всевишнім Аллахом. Хіба Творець всіх речей не знає, що корисно і добре для того, кого Він створив?

Крім того, Аллах, по Своїй милості і благодаті, не залишив нас без уваги в цьому житті, без будь-яких вказівок або інструкцій про те, як прожити своє життя. Наймудріший і Всезнаючий Аллах зіслав Своїм творінням книгу-інструкцію - Коран. Аллах, по Своїй милості, навіть відправив з книгою-інструкцією вчителя, щоб пояснити її людству - пророка Мухаммада. Всі вказівки та інструкції – як треба жити праведним життям за заповідями Аллаха - все міститься в Корані і в достовірних хадісах Пророка Мухаммада. Крім того, Коран настільки захищає жіночу честь і репутацію, що чоловік, який насмілюється брехливо звинуватити жінку в перелюбі, буде суворо покараний, як Аллах говорить в Корані:

"Тих, які звинувачують добродесних жінок, але не можуть привести чотирьох свідків, бийте вісімдесят разів і ніколи не приймайте від них свідчення, бо вони – нечестивці" (Коран, 24: 4).

Порівняйте цей аят Корана зі слабким покаранням за зґвалтування в Біблії:

"Як чоловік зустрине молоду дівчину-дівчицю, незаручену й силоміць зґришить з нею, а по тому все виявиться, то чоловік, який зґришив з нею, віддасть батькові дівчини п'ятдесят срібних шеклів срібла й візьме її собі за жінку; тому, хто знечестив її, не можна відсилати її, поки життя його. Ніхто не сміє брати батькової жінки, ані не відкривати краю поли в

його плащі". (Нова Міжнародна Версія, Второзаконня 22: 28-30).

Тут потрібно поставити просте запитання: хто дійсно покараний? Людина, яка щойно заплатила за згвалтування, або дівчина, яка змушена вийти заміж за чоловіка, який згвалтував її і жити з ним, поки він не помре? Друге запитання, яке слід задати: де жінка є більш захищеною - в Корані або в Біблії? Дехто, особливо на Заході, стане, зазвичай, висміювати всі міркування про скромність, яка є однією з причин захисту жінки. Їхній аргумент полягає в тому, що найкращий захист - це поширення освіти, цивілізованої поведінки і стриманності. Ми говоримо: «Це добре, але цього не достатньо».

1. Якщо у «цивілізації» досить захисту, то чому жінки в Північній Америці бояться ходити поодиночці по темній вулиці або стоянці?

2. Якщо стриманість є відповіддю, то чому випадки сексуальних домагань на робочому місці щодня спливають у ЗМІ?

Ті, кого звинувачують у сексуальних домаганнях за останні кілька років, це офіцери військово-морського флоту, менеджери, викладачі вишів, сенатори, члени Верховного суду і президент Сполучених Штатів!

Подивіться на статистичні дані, надруковані в брошурі, виданій деканом Жіночого факультету в Королівському університеті:

"У Канаді жінка піддається сексуальному насильству кожні 6 хвилин",

• 1 з 3 жінок в Канаді піддається сексуальному насильству хоча б раз у її житті.

- 1 з 4 жінок знаходиться в небезпеці зґвалтування або замаху на зґвалтування.
- 1 з 8 жінок піддається сексуальному насильству під час навчання в коледжі чи університеті.

Дослідження показують, що 60% канадських чоловіків університетського віку сказали, що вони скоять сексуальне насильство, якщо будуть впевнені, що їх не покарають.

Щось в корені неправильно із суспільством в якому ми живемо. Абсолютно необхідною є радикальна зміна в способі життя і культурі. Культура скромності вкрай необхідна: скромність в одязі, мові і манерах; як чоловіків, так і жінок. В іншому випадку, похмура статистика буде зростати з кожним днем і, на жаль, за це платити будуть тільки жінки.

Зверніть Вашу увагу!

Одним з найбільших парадоксів нашого часу є те, що одна й та сама хустка (хіджаб) шанується як знак "святості" і похвали (якщо його носять католицькі черниці) і, одночасно, є ознакою "гноблення" (якщо його носять мусульманки з метою покірності Аллаху і Його наказам і для дотримання скромності). Мусульманки покривають себе з причини широго послуху своєму Творцеві, Аллаху, і, при цьому, визнають владу Аллаха над Його творінням. Через це вони піддаються критиці і висміюванню. Але не тільки мусульманські жінки носять хустки з метою показати покірність. Іронічно, чи не так?

Що іслам говорить про перелюб?

Аллах Всевишній говорить в Корані: **"І не наближайтеся до перелюбу. Воістину, це – мерзота, шлях ганебний"** (Коран, 17:32).

Аллах говорить: **"Воістину, на тих, кому подобається, щоб про віруючих розповідали мерзенне, чекає болісна кара в житті земному й наступному! Аллах знає, а ви не знаєте! Якби не ласка Аллаха до вас і Його милість і те, що Він Ласкавий і Милосердний"** (Коран, 24: 19).

Один із сподвижників Пророка сказав: «Деякі язичники, які вчинили багато вбивств і багато перелюбу, прийшли до Мухаммада і сказали: "О Мухаммад! Те, що ти говориш і до чого закликаєш людей - добре! Але ми хочемо, щоб ти повідомив нам, чи можемо ми спокутувати наші минулі гріхи?". І тоді були зіслані Божественні аяти: **"Які не звертаються замість Аллаха до іншого бога, які не вбивають живої душі, не маючи на те права, які не чинять перелюбу, – а хто робить так, того спіткає кара"** (Коран, 25:68).

В ісламі "зіна" (перелюб) є злочином і великим гріхом.

Чи є за це покарання в ісламі?

Аллах говорить в Корані: **"Розпусника й розпусницю бийте сто разів – кожного з них. Нехай ваша жаль до них не переважить релігії Аллаха, якщо ви віруєте в Аллаха й в Останній день. І нехай свідками їхнього покарання буде група віруючих"** (Коран, 24:2).

Посланець Аллаха сказав, що людина, яка ніколи не перебувала у шлюбі, яка скоїла незаконний статевий акт, має

бути зіслана на один рік і має отримати шаріатське покарання (тобто має бути висічена сто разів) (Сахіх аль-Бухарі, # 6833)

Чоловік з племені Бану Аслям прийшов до Посланця Аллаха і повідомив йому, що він вчинив перелюб і засвідчив чотири рази проти самого себе. Посланець Аллаха наказав, щоб його побили камінням до смерті, адже він був одружений. (Сахіх аль-Бухарі № 681)

Чи практикували це покарання інші релігії?

Книга Второзаконня 22: 20-25 ясно говориться:

"А як тому буде правда, й не знайдуть у дівчини ознак дівоцтва, тоді приведуть молодицю до дверей батькового дому, й люди її міста поб'ють її камінням на смерть, бо вона, блудувавши в батьківському домі, сподіяла соромний вчинок в Ізраїлі. Отак викорінюватимеш зло з-поміж себе. Якже спіймають чоловіка, що сходиться з заміжньою, - обидвом смерть: чоловікові, що сходиться з жінкою, а й жінці. Отак викорінюватимеш зло з Ізраїля. Коли молода дівчина-дівця, буде засватана, а зустрине її хтось інший у місті та й зійдеться з нею, то обидвох виведете до брами того міста й поб'єте їх камінням на смерть; дівчину за те, що в місті не кричала (по допомогу), а чоловіка за те, що знечестив жінку свого ближнього. Так викорінюватимеш зло з-поміж себе. Коли ж у полі чоловік зустрине засватану дівчину й згрішить із нею насильно, то той, хто згрішить з нею, один умре".

Один зі сподвижників Пророка розповідав, що юдея і юдейку, які скоїли перелюб, привели до Посланця Аллаха. Посланець Аллаха відправився до юдеїв і сказав: "Що вам говорить Тора про тих, хто вчинив перелюб?"

Вони сказали: "Ми садимо їх спиною одне до одного і ходимо навколо них". Він сказав: "Принесіть мені Тору, якщо ви говорите правду". Вони принесли її і стали читати. І коли вони досягли вірша про побивання камінням, людина, яка читала, поклала руку на вірш про побивання камінням і прочитала те, що було до і після нього. Один із сподвижників, який був з Посланцем Аллаха, сказав йому: "Скажи йому прибрати руку". Він прибрав її і під нею був вірш про побивання камінням. Посланець Аллаха наказав, щоб їх побили камінням". (Сахіх Муслім, книга Покарань (Худуд) # 26)

Ця практика згадується навіть в Торі і практикувалася багатьма іудеями протягом всієї історії. Іслам підсилює цю божественну заповідь, а не винаходить це покарання. Аллах, з Його всеохоплюючою мудрістю і знаннями, знає, що краще для Його творінь і наказує тільки те, що захищає Його їх від шкоди. Крім того, коли це покарання застосовується до людини, воно служить спокутою вчиненого нею великого гріха. І Аллах знає краще.

Навіщо карати таким чином?

- Щоб підкоритися Богу і виконати наказ Аллаха.
- Щоб зупинити поширення в суспільстві небезпечних інфекційних та венеричних захворювань. Перелюб є однією з головних причин поширення інфекційних і смертельних захворювань таких, як СНІД, герпес тощо.
- Щоб зупинити розлучення, розрив сімейних відносин тощо.
- Щоб уберегти людей від брехні, злодійства, вбивства, заздрості, нечесності тощо, і дати урок, який слугуватиме прикладом і попередженням для інших.

- Щоб запобігти народженню позашлюбних дітей, що може призвести до психологічних і психічних проблем.

Деякі статистичні дані:

Опубліковано 13 травня 2009 року в New York Times (Гардінер Харріс): «У 2007 році в Сполучених Штатах незаміжні матері народили 4 з 10 дітей. Це, згідно з урядовими даними, швидкозростаюча статистика як тут, так і закордоном.

До 1970 року більшість незаміжніх матерів були підлітками. Але в останні роки народжуваність серед незаміжніх жінок у віці від 20 до 30 років зросла на 34%, порівняно з 2002 роком. У 2007 році у жінок віком від 20 років було до 60% всіх дітей народжених поза шлюбом; у підлітків було 23% дітей, а у жінок від 30 років і старше було 17% дітей.

Як показують дослідження, великий сплеск народжуваності поза шлюбом стався у батьків, які живуть разом, але не одружені. Вони мають тенденцію бути менш стабільними, ніж партнери, які проживають у шлюбі.

Ситуація була особливо помітною серед іспаномовних жінок: позашлюбна народжуваність з 2002 по 2006 рр. зросла на 20%; у 2006 році 11% іспаномовних жінок, які перебували у шлюбі, народили дітей, порівняно з 7% одруженими чорними жінками і 3% незаміжніми білими жінками - згідно з офіційними даними, узятими зі свідоцтв про народження.

Експерти кажуть, що зростання цих даних в Сполучених Штатах викликає велике занепокоєння, оскільки пари в інших країнах, зазвичай, більш стабільні та державна підтримка дітей, найчастіше, набагато краща.

Діти, народжені поза шлюбом в Сполучених Штатах, зазвичай, мають слабкіше здоров'я і їхні освітні результати нижче, ніж у тих, хто народився в шлюбі. Це може бути

викликано тим, що незаміжні матері мають таку саму ситуацію зі здоров'ям та освітою.

Народжуваність серед незаміжніх жінок у Сполучених Штатах стабілізувалася в період між 1995 і 2002 роками, знизивши показники серед незаміжніх підлітків і чорних жінок. Але після 2002 року загальний коефіцієнт народжуваності серед незаміжніх жінок почав знову зростати. У 1940 році, всього 3,8% народжених дітей були від незаміжніх жінок.

У 2007 році округ Колумбія і Міссісіпі мали найвищі показники позашлюбних народжень: 59% і 54%, відповідно. Найнижчий рівень, 20%, був зафіксований в штаті Юта. У Нью-Йорку показник був на рівні 41%; в Нью-Джерсі - 34%; в Коннектикуті - 35%. Сара Браун, виконавчий директор Національної кампанії із запобігання підліткової і незапланованої вагітності некомерційної правозахисної групи, сказала, що секс і вагітність в Сполучених Штатах сприймаються занадто несерйозно, тому рівень незапланованих вагітностей, пологів та абортів набагато вищий, аніж у інших промислово розвинених країн .

"Ці тенденції можуть задовольнити потреби молодих людей," сказала вона, "але це дуже шкідливо для дітей".

Центр з контролю і профілактики захворювань в 2006 році повідомив:

- Кількість народжуваності серед незаміжніх жінок: 1,641,946.
- Народжуваність незаміжніх жінок: 50,6 народжень на 1000 незаміжніх жінок у віці від 15 до 44 років.
- Відсоток всіх пологів у незаміжніх жінок: 38,5%.

Що іслам говорить про шлюбні питання і про жінок, які володіють власністю?

У сфері шлюбних питань Аллах дав можливість чоловіку одружуватись максимум на чотирьох жінках, за умови, що він буде ставитись до всіх своїх дружин справедливо і однаково відповідально. Аллах зобов'язав чоловіків жити з дружинами гідно. Аллах говорить в Корані: "Живіть з ними гідно" (Коран, 4:19).

Аллах зробив жінку сторожем, який наказує добро і забороняє зло в сім'ї чоловіка, і Він зробив її опікуном своїх дітей під час відсутності чоловіка. Пророк сказав: "Жінка - попечитель в будинку свого чоловіка і відповідальна за своїх підопічних". (Сунан Абу Дауд # 2928, Бухарі # 7138 інші).

Іслам звеличує жінку і надає їй шляхетний статус

З сьомого століття нашої ери іслам надав заміжнім жінкам незалежність, яку до недавнього часу у них відняв іудео-християнський захід. В ісламі наречена і її сім'я не зобов'язані дарувати подарунок нареченому. Жінка в мусульманській сім'ї не несе відповідальність. Жінка в ісламі має таку гідність, яка не потребує підношення подарунків, щоб залучати потенційних чоловіків. Навпаки, наречений має надати нареченій весільний подарунок. Цей подарунок вважається цілком її майном, і ані наречений, ані сім'я нареченої не мають на нього права. Сьогодні в деяких мусульманських країнах весільний подарунок вартістю в сто тисяч доларів або підношення діамантів не є незвичайними. Наречена зберігає свої шлюбні подарунки, навіть якщо з нею розлучиться чоловік. Чоловік не має права претендувати на частку власності своєї дружини, за винятком випадку, коли вона

запропонує йому це сама. Коран абсолютно ясно виклав свою позицію з цього питання:

"І щиро віддавайте дружинам викуп як дарунок для них. Але якщо вони за своєю волею щось повернуть вам звідти, то вживайте це для здоров'я та користі" (Коран, 4: 4).

Майно і прибутки дружини знаходяться під її повним контролем і тільки для її особистого користування, або для її дітей, а забезпечення сім'ї є обов'язком чоловіка. Незалежно від того, наскільки багатою може бути дружина, вона не зобов'язана утримувати свою сім'ю, якщо тільки вона сама добровільно цього не захоче. Подружжя успадковують майно одне одного. Крім того, в ісламі заміжня жінка зберігає свою юридичну самостійність і своє прізвище.

Мусульманські матері, дружини, доньки та сестри отримали права спадкування за тринадцять століть до того, як це визнала Європа, в якій цих прав ще не існувало. Поділ спадщини - це велика тема, яка детально розглядається в Корані (див Коран 4:7, 11, 12, 176).

Що іслам говорить про релігійну освіту жінок?

Посланець Аллаха призначив спеціальний день для того, щоб жінки навчалися своїй релігії.

Деякі жінки прохали Пророка призначити для них день, адже чоловіки забирали весь його час. Через це він виділив для них день для релігійних уроків і настанов. Одного разу під час такого уроку Пророк сказав: "Жінка, у якої помруть троє дітей, буде віддалена від пекельного вогню". Тоді жінка запитала: "А якщо помруть тільки двоє?" Він відповів: "Навіть

двоє (захистять її від пекельного вогню)". (Сахіх аль-Бухарі # 103)

Це оповідання вказує на турботу і повагу, яку Пророк Мухаммад виявляв до жінок. Будучи лідером мусульман, він встановив певний день, в який він особисто передавав їм релігійні знання та вказівки. Посланець Аллаха також сказав:

"Три людини будуть мати подвійну нагороду: (один з них) - господар дівчини-рабині, який навчить її добрим манерам, навчить її найкращому з можливих шляхів (тобто релігії), звільнить її і потім одружиться з нею". (Сахіх аль-Бухарі # 97)

Посланець Аллаха також сказав: "Якщо дружина когось із вас запитає дозволу (піти в мечеть), то не забороняйте їй" (Сахіх аль-Бухарі 873)

Іслам спонукає жінку пізнавати свою релігію, адже вона несе відповідальність за виховання і освіту своїх дітей. Добре відомо, що після смерті Посланця Аллаха, його сподвижники шукали відповіді на релігійні питання у Аїші - дружини Пророка, яка вважалася одним з найбільш знаючих людей про хадіси Посланця Аллаха.

Що іслам говорить про вбивство та поховання живцем новонароджених дівчат?

Коран суворо засудив цю жахливу практику:

"Коли когось із них сповіщають про доньку, то його обличчя стає чорним, і він тамує гнів і ховається від людей через лиху звістку. Залишити її з ганьбою чи закопати живцем у землю? Погане рішення їхнє" (Коран, 16:59).

Слід зазначити, що цей зловісний злочин міг ніколи не зупинитися в Аравії, якби не категоричність аятів Корана, зісланих, щоб засудити цю практику (див. Коран 16:59, 43:17, 81:8-9). Коран не каже про різницю між хлопчиками і дівчатками. На відміну від Біблії, Коран вважає народження дівчинки даром і благословенням від Бога, так само, як і народження хлопчика.

Посланець Аллаха сказав: "Аллах заборонив непокору матерям, поховання дочок живцем і приниження прав інших людей задля власної користі" (Сахіх Муслім, Книга судових рішень # 12)

Коран називає «даром» народження дівчинки-первістка:

"Аллаху належить влада над небесами й землею; Він створює, що побажає! Він дарує дівчинку, кому побажає, і дарує хлопчика, кому побажає" (Коран, 42:49).

Для того, щоб стерти з лиця землі всі сліди жадливого поводження з немовлятами жіночої статі в молодому мусульманському суспільстві, Пророк Мухаммад обіцяв тим, хто був благословенний дочкою, велику нагороду, якщо вони добре їх виховують:

"Той, хто виховує доньку і виявляє добре ставлення до неї, той матиме захист від Пекла". (Сахіх Аль-Бухарі і Сахіх Муслім).

Пророк Мухаммад також сказав:

"Той, хто виховає двох дочок аж до досягнення ними повноліття, то я і він увійдемо до Раю, як ці два ". (Він показав два своїх пальця.) Мухаммад ібн Абд аль-Азіз додав, що це були вказівний і середній пальці". (Сахіх Муслім).

Що іслам говорить про матір і батьків?

Шана і повага до материнства в ісламі не має рівних. Коран ставить важливість доброти до батьків другою після поклоніння Богу:

"Наказав вам Господь твій не поклонятися нікому, крім Нього, а також ставитися якнайкраще до батьків. І коли хтось із них – чи вони обоє – досягне старості, то не говори їм: «Фе!», не гримай на них і говори їм тільки гідні слова. Схили перед ними крило смирення з милосердя свого й говори: «Господи мій! Змилуйся над ними, бо вони ростили мене, малого»(Коран, 17: 23-24).

Коран і в інших місцях приділяє особливу увагу великій ролі матері в народженні дитини та догляду за ним:

"Ми заповідали людині добре ставитись до своїх батьків. Для матері важко носити [плід] та народжувати, а час від початку вагітності до відняття від грудей займає тридцять місяців. Коли ж вона досягає зрілого віку та досягає сорока років, то говорить: «Господи! Зроби так, щоб я був вдячним за Твою милість, яку Ти дарував мені та моїм батькам, щоб я робив добрі вчинки, якими Ти будеш задоволений, і щоб був праведним я і нащадки мої! Каюсь перед Тобою; воістину, я – один із відданих Тобі" (Коран, 46:15).

Аллах також говорить:

"Ми заповідали людині ставитися якнайкраще до своїх батьків. Матері дуже важко носити дитину, але вона віднімає її лише в два роки. Дякуй Мені та своїм батькам, бо до Мене повернення" (Коран, 31:14).

Посланець Аллаха сказав: "Аллах заборонив непокору матерям, поховання дочок живцем і приниження прав інших

людей задля власної користі” (Сахіх Муслім, Книга судових рішень # 12)

Чоловік прийшов до Пророка Мухаммада з проханням дозволити йому взяти участь у джихаді (тобто у битві для піднесення Слова Аллаха). Пророк запитав його: "Чи живі твої батьки?" Він відповів: "Так". Пророк сказав йому: "Залишся і доглядай за ними" (Сахіх аль-Бухарі, № 248, т. 4)

Пророк застерігав від розриву родинних зв'язків, кажучи: "Людина, яка розриває родинні зв'язки, не увійде до Раю". (Сахіх Аль-Бухарі, хадіс № 13, т. 8)

Пророк Мухаммад також сказав: "Той, хто бажає збільшити термін свого життя, має підтримувати добрі стосунки зі своїми рідними та близькими". (Сахіх Аль-Бухарі, хадіс № 281, т. 3)

Особливе місце матері в ісламі красномовно описується Пророком Мухаммадом:

Якось чоловік прийшов і запитав: «О Посланець Аллаха, хто з людей найбільше заслуговує на моє добре ставлення?». Він сказав: «Твоя мати». Він запитав: «А хто потім?». Він сказав: «Твоя мати». Він запитав: «А хто потім?». Він сказав: «Твоя мати». Чоловік знову запитав: «А хто потім?». Він сказав: «Потім - твій батько». (Бухарі і Муслім).

Положення матері в ісламі є дуже високим і шанованим.

Що іслам говорить про менструації?

Іслам не вважає менструацію жінки “заразною. Жінка під час цих днів не є ані "недоторканою", ані "проклятою". Вона може займатися своїми буденними справами, тільки з деякими обмеженнями: подружня пара не має права вступати в статевий зв'язок в період менструації. Будь-який інший

фізичний контакт між ними допускається. Жінка, в період менструації, звільняється від деяких ритуалів поклоніння, таких, як щоденні молитви і піст.

Передається, що один із сподвижників Пророка зауважив, що серед іудеїв існує традиція: коли у жінки починалась менструація, то вони не їли з нею і не залишалися з нею в своїх будинках. Сподвижники Пророка запитали (про це) Пророка і Всевишній Аллах зіслав аят:

"Тебе запитують про місячні. Скажи: «Вони спричиняють страждання. Тож не торкайтесь дружин під час місячних їхніх. Уникайте зносин із ними, поки не очистяться вони. А коли вони очистяться, то приходьте до них – так, як наказав вам Аллах». Воістину, Аллах любить тих, які каються, любить тих, які очищуються" (Коран, 2: 222).

Посланець Аллаха сказав: "Можете робити все, крім статевих зносин" (Сахіх Муслім, Книга менструації # 16)

Передається, що Аїша (дружина Пророка) сказала: "Посланець Аллаха якось сказав мені: «Передай мені килимок із пальмових волокон з мечеті». Я сказала: «У мене менструація». Він сказав: «Твоя менструація не на твоїх руках» . (Сахіх Муслім, Книга менструації, # 11)

Передається, що Аїша сказала: "Я пила, коли у мене були місячні, потім я передавала питво Пророку і він пив з того ж місця, звідки пила і я. Я кусала м'ясо від кістки, потім передавала його Пророку і він кусав там само, де і я". (Сахіх Муслім, Книга менструації, # 14)

Пророк Мухаммад навіть торкався до своїх дружин в ці дні. Аїша (дружина Пророка) сказала: "Посланець Аллаха наказав одній із нас під час менструації пов'язувати на стегна пов'язку і потім лягав з нею". (Сахіх Муслім, в розділі про менструації)

Як ми вже згадували раніше, це - повна протилежність тому, як люди інших віросповідань ставилися до жінок в ці дні. Це доказ того, що в самому ісламі немає крайнощів. Іслам є середнім шляхом між двома крайнощами.

Що говориться про розлучення?

Іслам займає золоту середину між християнством і іудаїзмом щодо розлучення. Шлюб в ісламі - це священний зв'язок, який не повинен бути порушений, за винятком вкрай вагомих причин. Сімейним парам наказано використовувати всі можливі засоби правового захисту, якщо їх шлюб знаходиться в небезпеці. Розлучення застосовується у виняткових випадках, коли немає іншого виходу. Іншими словами, іслам визнає розлучення, але не рекомендує його. Давайте зосередимося, в першу чергу, на розгляді цього питання. Іслам визнає право обох партнерів на ініціативу розриву шлюбних відносин. Іслам дає чоловікові право на розлучення. Крім того, іслам, на відміну від іудаїзму, надає дружині можливість розірвати шлюб за допомогою поняття «хуль`а». Якщо чоловік розлучається з дружиною, то вже не може отримати назад шлюбний подарунок, подарований дружині. Коран категорично забороняє чоловікам вимагати назад шлюбний подарунок, незалежно від того, наскільки дорогим або цінним він був:

"І якщо ви бажаєте замінити одну з дружин іншою, тоді як перед цим ви дали одній із них навіть цілий кінтар, то не забирайте нічого із цього. Невже ви заберете щось несправедливо та скоїте явний гріх" (Коран, 4:20).

У випадку, якщо дружина просить чоловіка розірвати шлюб, вона може запропонувати повернути його шлюбний подарунок. Повернення шлюбних подарунків, в цьому

випадку, вважається справедливою компенсацією для чоловіка, якщо дружина просить розлучення. Коран наказав мусульманам не приймати назад подарунки, які вони зробили своїм дружинам, крім випадків, коли жінки хочуть розірвати шлюб:

"Розлучення можливе два рази. Після цього потрібно або утримати дружину за звичаєм, або відпустити її з миром. Вам не дозволено привласнювати щось із дарованого їм, хіба як обидва ви боїтесь, що не дотримаетесь обмежень Аллаха. А якщо ви боїтесь, що вони не дотримаються обмежень Аллаха, то не буде їм гріха, якщо вони відкуплять розлучення. Ось такими є обмеження Аллаха, тож не порушуйте їх! А ті, які порушують обмеження Аллаха, ось вони і є нечестивцями" (Коран, 2: 229).

Одного разу жінка прийшла до Пророка Мухаммада з бажанням розірвати шлюб. Вона сказала Пророку, що у неї не було жодних претензій до характеру або манер її чоловіка. Її єдина проблема полягала в тому, що вона, чесно кажучи, не любила його і не могла жити з ним далі. Пророк запитав: "Чи повернеш ти йому його сад (шлюбний подарунок, який він подарував їй)?" Вона сказала: "Так". Тоді Пророк наказав чоловіку забрати свій сад і розірвати шлюб (Сахіх Аль-Бухарі).

У деяких випадках мусульманка готова підтримувати шлюб, але опиняється в ситуації, коли повинна просити про розлучення через вагомні причини, такі, як жорстокість чоловіка, його безвідповідальність або ж якщо чоловік не виконує свої подружні обов'язки. У таких випадках ісламський суд розриває шлюб.

Мусульманин не повинен розлучається зі своєю дружиною тільки тому, що він не любить її. Коран наказує віруючим

чоловікам бути добрими до своїх дружин навіть у випадку відсутності теплих почуттів:

"О ви, які увірували! Вам не дозволено бути спадкоємцями дружин проти їхньої волі. Не забороняйте їм забрати частину того, що ви їм дали, хіба як вони вчинять явний перелюб. Поводьтеся з дружинами гідно. І навіть якщо вони неприємні вам, то, можливо, неприємне для вас те, куди Аллах вклав багато добра" (Коран, 4:19).

Пророк Мухаммад дав таке саме повчання:

«Віруючий чоловік не має ненавидіти віруючу жінку, адже якщо йому не сподобається якась з рис її характеру, то він залишиться задоволений іншою» (Сахіх Муслім, книга Грудного вигодовування # 61)

Іслам є практичною релігією і визнає існування обставин, за яких шлюб може бути розірваний - обставин, за яких добрі слова і порада не є дієвим рішенням. У таких випадках Коран пропонує певні практичні кроки для чоловіка, чия дружина є непокірною. Коран дає чотири шляхи для виходу із ситуації, як це описано в наступних аятах:

"Чоловіки піклуються про жінок, адже Аллах віддав перевагу одним перед іншими, а також через те, що чоловіки витрачають своє майно. Праведні жінки покірні, вони беруть у час відсутності чоловіків те, що Аллах наказав берегти. А тих жінок, непокори яких ви боїтесь, повчайте, уникайте на подружньому ложі та, врешті-решт, бийте. Якщо ж вони послухаються вас, то не шукайте шляху проти них. Воістину, Аллах – Всевишній, Великий! Якщо ви боїтесь розлучення між подружжям, то призначте суддю з його боку та суддю з її боку. Якщо ті багатимуть миру, то Аллах примирить подружжя. Воістину, Аллах – Всезнаючий, Всевідаючий" (Коран, 4: 34-35).

Перші три варіанти потрібно спробувати в першу чергу. Якщо вони не будуть успішними, то слід шукати ззовні допомоги для сім'ї. Слід зазначити, у світлі вищезгаданих аятів, що дисциплінувати неслухняну дружину - це тимчасовий захід, і до третього варіанта вдаються у випадках крайньої необхідності, в надії, що це може виправити погану поведінку дружини. Якщо вона виправиться, то чоловік не має права будь-яким чином продовжувати гніватися на дружину. Якщо це не так, то чоловіку не дозволяється далі використовувати цю міру і слід вивчити останній варіант - варіант сімейної допомоги і примирення.

Пророк Мухаммад наказав мусульманам не вдаватися до цих заходів, окрім як в крайніх випадках, таких, як скоєння явної гидоти і непослух, вчинені дружиною. Навіть у цих випадках, покарання має бути легким, адже іслам наказав чоловікам певні принципи поведінки. Серед цих принципів:

- Він має бити її легко, як б'ють дитину.
- Він не повинен бити в обличчя.
- Він не повинен залишати синяки або шрами.
- Крім того, Пророк іслама засуджує будь-яке невинуватене побиття.

Деякі мусульманські дружини скаржилися, що чоловіки б'ють їх. Почувши це, Пророк заявив, що: "Ті, хто (б'ють своїх дружин) не є кращими серед вас". (Абу Дауд # 2146)

Слід пам'ятати, що Пророк також сказав: "Кращі з вас ті, хто краще ставиться до своєї родини, і я - кращий серед вас у ставленні до своєї родини". (Ат-Тірмізі # 3895)

Пророк порадив одній мусульманці, яку звали Фатіма бинт Кайс, не виходити заміж за чоловіка, який був відомий тим, що бив своїх дружин:

"Я сказала йому (пророку), що Муавія Ібн Абу Суф'ян і Абу Джагм зробили мені пропозицію і Посланець Аллаха, сказав: «Абу Джагм не покладає палицю на свою шию, (тобто постійно б'є своїх дружин) а Муавія – жебрак, у нього немає багатства, виходь заміж за Усаму Ібн Зейда» (Сахіх Муслім).

Необхідно зауважити, що Пророк Мухаммад ніколи не бив своїх дружин і навіть не говорив з ними в грубій або невихованій манері. Він ніколи не бив жінок. Пророк Мухаммад - приклад і зразок для наслідування, якому мусульмани намагаються слідувати в своєму повсякденному житті.

Слід зазначити, що припис Талмуда бити жінок в якості покарання було згадано з метою підтримати дисципліну. Чоловік не обмежувався крайніми випадками, як, наприклад, явний непослух. Йому було дозволено бити дружину навіть якщо вона відмовлялася робити свою роботу по дому. Більше за це, він не обмежувався використанням легкого покарання. Йому дозволялося приструнити впертість своєї дружини батогом або голодуванням.

Дружині, причиною проблем якої є неправильна поведінка чоловіка, Коран пропонує наступну пораду:

“Якщо жінка боїться неприязні чи її уникає чоловік, то не буде їм обом гріха, якщо вони полагождать між собою миром, адже злагода – краща! Люди є жадібними, але, якщо ви будете добродійними та богобоязливими, то, воістину, Аллаху відомо те, що робите ви” (Коран, 4:128).

Підводячи підсумок, можна сказати: іслам, у разі проблем і неприємностей, пропонує мусульманам більш ефективні поради для збереження їхнього шлюбу. Якщо один з партнерів ставить під загрозу шлюбні відносини, іншому партнеру рекомендується зробити все, що можливо, щоб врятувати цей

священний зв'язок. Якщо всі ці дії не дадуть результату, то іслам дозволяє партнерам мирно розійтися.

На жаль, багато хто стверджує, що жінок в мусульманських країнах пригнічують, піддають насильству та б'ють. Кажуть, що західні країни звільнили жінок, дали їм права і необхідний захист. Тим не менш, після вивчення проблеми стає зрозумілим, що все зовсім навпаки. Насильство і пригнічення жінок має місце на заході, і про це відомо всім. Його не можна порівнювати з тим, що іноді має місце серед мусульман. Крім того, причиною проблем, які досі існують в мусульманських країнах, є незнання та ігнорування справжніх настанов іслама.

Насильство по відношенню до жінок у Сполучених Штатах

ВБИВСТВО. Кожні чотири дні в США 1 жінка помирає в результаті насильства в сім'ї: стає жертвою вбивства або нападу з боку своїх чоловіків і хлопців. За даними ФБР це приблизно 1400 жінок на рік. Кількість жінок, убитих їх партнерами, перевищує число солдатів, загиблих під час війни у В'єтнамі.

ПОБИТТЯ. Існує близько 572,000 звітів про напад з боку партнерів, про які щороку офіційно повідомляють федеральні чиновники: за найскромнішими оцінками, від двох до чотирьох мільйонів жінок всіх рас і класів б'ють щороку. Принаймні, 170 000 з цих інцидентів із застосуванням насильства досить серйозні і вимагають госпіталізації, екстреної допомоги або догляду лікаря.

СЕКСУАЛЬНЕ НАСИЛЬСТВО. Щороку близько 132,000 жінок повідомляють, що вони стали жертвами зґвалтування чи замаху на зґвалтування, і більше половини з них не знають

гвалтівників. Вважається, що справжня кількість жінок перевищує ці дані в два-шість разів, але вони не повідомляють про напад. Щороку 1,2 мільйона жінок піддаються зґвалтуванню своїми нинішніми або колишніми партнерами-чоловіками. Деякі більше одного разу.

ЖЕРТВИ. Жінки в 10 разів частіше, ніж чоловіки, стають жертвами насильства. Молоді жінки, розлучені жінки, самотні, жінки з низьким рівнем доходів і афро-американки непропорційно часто стають жертвами нападу і зґвалтування. Домашнє насильство в п'ять разів вище серед сімей з низьким рівнем доходу, а рівень насильства з боку чоловіка зростає в два рази в сім'ях з безробітними чоловіками, порівняно з тими, хто працює повний робочий день.

ВПЛИВ НА ДІТЕЙ. За статистикою, люди, які вчинили правопорушення до повноліття, в чотири рази частіше були виховані в сім'ях, де було насильство. Діти, які стали свідками насильства в сім'ї, в п'ять разів більше схильні до його скоєння або будуть страждати від нього, коли стануть дорослими.

ВПЛИВ НА ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я І СОЦІАЛЬНІ СЛУЖБИ. Жінки, яких б'ють, в два рази більше потребують медичної допомоги та витрат, ніж ті, яких ніколи не били. Приблизно 17% вагітних жінок повідомили про те, що піддавалася побоям. В результаті цього число викиднів та дітей, народжених мертвими, в два-чотири рази більше, ніж дітей, народжених з малою вагою. Жінки, які зазнали насильства, найчастіше бувають бездомними і закінчують життя самогубством. У деяких штатах жертвам домашнього насильства відмовляють у страхівці, адже вважається, що вони вже мають "всі умови" для отримання страховки.

Будь ласка, подивіться статистику в кінці книги.

Що іслам говорить про вдів і розлучених жінок?

Коран, на відміну від інших змінених книг (Тори, Біблії, Євангелія) роз'яснює, що вдови і розлучені жінки можуть вільно вступати в шлюб з тим, кого оберуть. У Корані не існує клейма розлучення або вдівства:

"І коли ви розлучаєтесь із дружинами, і минає відведений для них час, то або утримуйте їх, відповідно до звичаю, або відпускайте їх, відповідно до звичаю. Не утримуйте їх, намагаючись зашкодити їм, зловживаючи. А хто зробить це, той буде несправедливим до самого себе. Не перетворюйте знамень Аллаха на жарт! І згадайте милість Аллаха до вас, а також те, що Він зіслав вам із Писання та мудрості, щоб повчати вас. Тож бійтесь Аллаха і знайте, що Аллах знає про кожен річ" (Коран, 2: 231).

"Якщо хтось із вас помре та й залишить після себе дружин, то нехай чекають чотири місяці і ще десять днів. А коли мине визначений для них час, то не буде вам гріха, якщо вони зроблять те, що побажають – відповідно до звичаю. Аллаху відомо те, що ви робите" (Коран, 2: 234).

"Якщо хтось із вас помре та й залишить дружин після себе, то перед цим він повинен заповісти, щоб дружин тримали у їхніх домівках ще рік та не виганяли. Якщо ж вони підуть самі та зроблять, відповідно до звичаю, те, що побажають, то не буде вам гріха за все це. Аллах – Великий, Мудрий" (Коран, 2: 240).

Пророк сказав: "Той, хто доглядає за вдовою або бідною людиною, подібний воїну, який бореться на Шляху Аллаха, або тому, хто молиться всю ніч і постить весь день". (Сахіх Аль-Бухарі, хадіс № 265, т. 7)

Насправді, всі дружини Пророка були раніше одружені, окрім Аїші, нехай буде задоволений Аллах усіма ними.

Що Ви думаєте тепер? Сподіваюся, ми роз'яснили деякі помилки та непорозуміння які Ви, можливо, мали щодо іслама? І, сподіваюся, тепер Ви краще розумієте становище жінок в ісламі.

Тепер давайте згадаємо кілька речей, які іслам надав жінкам. Пам'ятайте, що всі ці закони були відкриті Пророку Мухаммаду 14 століть тому і справжні мусульмани, як і раніше, практикують їх сьогодні.

- Іслам заявив, що жінки і чоловіки рівні перед Аллахом і засудив доісламські практики, що принижують гідність жінок.
- Іслам надав жінкам право успадкування та право окремої незалежної власності, без контролю батька, чоловіка, брата, сина або когось ще.
- Іслам надав жінкам право без тиску приймати або відхилити пропозицію шлюбу.
- Іслам не вимагає від жінок змінювати прізвище після шлюбу.
- Іслам захищає сім'ю і засуджує зраду подружньої вірності. Він визнає тільки один вид родини: чоловіка і дружину, об'єднаних справжнім шлюбним договором.
- Повага, шанування, належний догляд і покора батькам - дуже важливий аспект іслама.
- "Кращі з вас ті, хто краще ставиться до своєї родини, і я - кращий серед вас у ставленні до своєї родини" є вченням Пророка Мухаммада.
- Іслам вчить тонкій моралі в мисленні, поведінці і зовнішньому вигляді. Модні тенденції та соціальні моделі, які

принижують жінок до статусу сексуальних об'єктів і використовують їх, не є прийнятними в ісламі.

- Іслам однаково вимагає дотримуватись цнотливості і моральних норм як від чоловіків, так і від жінок.
- Покриття тіла і голови, або хіджаб - не тільки традиція іслама і не щось вигадане ісламом або його вченими, це - заповідь Аллаха, яку підтверджує іслам. Хіджаб захищає жінку і допомагає їй зберегти свою гідність і повагу, а також підтримує любов між чоловіком і дружиною.
- Іслам забороняє вбивство жінок, дітей і літніх людей, навіть під час війни. Як вже було сказано: "Історія не знає жодного завойовника / переможця, або військового походу, більш милосердного, ніж у мусульман".
- Іслам забороняє навіть помилкові звинувачення без доказів у непослуху.
- Іслам пропонує нашому світу багато моралі і порядку, яких він так гостро потребує.

Посол Герман Айльтс, у виступі перед комітетом з закордонних справ Палати представників Конгресу Сполучених Штатів 24 червня 1985, сказав: "Мусульманська громада сьогодні сягає чисельності в один мільярд. Це значна цифра. Але, здебільшого, мене вражає те, що іслам сьогодні є самою швидкозростаючою монотеїстичною релігією. Це те, що ми маємо взяти до уваги. Щось в ісламі є дуже правильним. Це приваблює чимало людей".

Отже, не дозволяйте ЗМІ ввести себе в оману, довіряючи поганим речам, які вони говорять про іслам і мусульман. Читайте особисто. Знайте, що іслам підніс жінку і дав їй повагу і шану, яку вона заслуговує. Тепер ви знаєте, що іслам - не екстремістська релігія. Так що не дивіться на дії

екстремістів і неосвічених людей і не кажіть, що "іслам вчив їх цьому". Кожна людина з чистою свідомістю погодиться, що не можна будувати своє рішення щодо всієї релігії чи про цілий народ на вчинках невігласів, які прикидаються тими, якими вони не є.

Це негативне зображення іслама у світових ЗМІ має закінчитись і люди мають отримати інформацію з надійних джерел. Останнє, але не менш важливе, з того, що немусульмани повинні розуміти, це простий факт, що помилкові дії деяких мусульман (терористів-смертників, вбивства невинних людей, терористичні акти) не ототожнюються з ісламом. Навпаки, іслам і мусульмани не причетні до цих страшних вчинків.

Якщо Ви зацікавлені у вивченні або прийнятті істини, не бійтеся, не соромтеся і не переймайтеся. Підкоріться Тому, Хто створив мене, вас і все, що існує - Милосердному Аллаху.

Можливо, Ви запитаете: "Що я маю зробити, щоб стати мусульманином?"

По-перше, необхідно вірити в те, що Аллах один і єдиний істинний Бог, який заслуговує поклоніння; Він не має співтоваришів, заступників і синів.

По-друге, необхідно вірити, що Пророк Мухаммад є останнім посланцем Аллаха. Цьому треба щиро слідувати - як у серці, так і в словах і вчинках - і сказати наступне свідчення арабською мовою:

(Ашгаду ан-ля іляга ілля-Ллаг ва ашгаду анна Мухаммадан Расулю-Лллаг) і Ви станете мусульманином!

Чи знаєте ви?

У США жінки приймають іслам в чотири рази частіше, ніж чоловіки.

Це просто, Ви теж можете зробити це.

Ми просимо Милостивого Аллаха прийняти від нас цю роботу, написану щиро заради Його вдоволення. Ми просимо, щоб Він зробив це видання корисним для всіх людей. В результаті, то правильне, що воно містить - від Аллаха, а те, що в ньому неправильно - від нас самих. Аллах, Його Посланець Мухаммад і іслам далекі від будь-якої недосконалості і ми просимо Аллаха пробачити нас.

СТАТИСТИКА

- * Домашнє насильство становить чверть усіх зареєстрованих насильницьких злочинів. [Доповідь Робочої групи надання підтримки постраждалим, 1992]
- * Щороку 100,000 жінок звертаються за медичною допомогою в Лондоні через насильницькі травми, отримані вдома. [Побиття Джуді, BBC телевізійний документальний фільм, 1989]
- * Домашнє насильство не обмежується фізичним нападом. Воно включає в себе сексуальне насильство і моральний збиток, оскільки воно підриває самооцінку жінки. [МкГіббон і Келлі, «Зловживання по відношенню до жінок в сім'ї», 1989]
- * Дослідження, яке провела поліція, встановило, що 2/3 всіх чоловіків вважають, що будуть агресивно реагувати на своїх партнерів в певних ситуаціях. [Рада Іслінгтон, 1994]
- * Майже половина всіх вбивств - це вбивство жінок їхніми теперішніми або колишніми партнерами. [Національна Доповідь Робочої групи про насильство в сім'ї, Надання підтримки постраждалим, 1992]
- * За оцінками, від 2 до 6 мільйонів жінок щорічно б'ють в США.
- * Побиття є головною причиною травмування жінок у віці від 15 до 44 років.
- * Одну з чотирьох вагітних жінок б'ють. Побиття може призвести до початку пологів або порушити вагітність.
- * Медичні витрати з причини насильства в сім'ї становлять, щонайменше, 3 мільярди доларів щорічно, а компанії втрачають ще 100 мільйонів доларів на відпустки через хворобу, прогули і допомогу по втраті працездатності.

* Одну з семи дівчат гвалтує її хлопець, а також багатьох гвалтують їхні чоловіки.

* Насильство широко поширене як серед чоловіків, так і серед жінок. 30% студентів вищих навчальних закладів застосовували фізичне або сексуальне насильство. 37% чоловіків і 35% жінок виявляли якусь форму фізичної агресії по відношенню до своїх партнерів.

* Жінки отримують більше травм, ніж чоловіки, і вони в два-три рази частіше відчувають на собі небажані статеві стосунки.

* 95% насильницьких злочинів на території університетських містечок відбуваються через алкоголь або наркотики.

* 37% нападників і 55% жертв згвалтування вживали алкоголь або наркотики.

* Чоловіки і хлопці коять 13,000 актів насильства щорічно по відношенню до жінок на робочому місці (Департамент юстиції Сполучених Штатів, 1994).

* У 1995 році понад 1,7 млн жінок піддавалися фізичному насильству з боку їх партнерів-чоловіків кожні 12 секунд (Федеральне Бюро Розслідувань).

* Приблизно 4,5 мільйона насильницьких злочинів було скоєно проти жінок в період з 1992 по 1993 рік (Міністерство юстиції визнає, що це недооцінка домашнього насильства та насильства по відношенню до жінок). (Бюро судової статистики "Національне дослідження віктимізації").

* 50% всіх жінок хоча б раз у житті відчували на собі якийсь вид образливих відносин. Серед них можуть бути Ваші дочки, матері, дружини або знайомі.

* На кожне одне повідомлення про зґвалтування припадає десять, про які не повідомляють.

* За найскромнішими підрахунками, щороку 1 млн. жінок страждають від смертельного насильства з боку свого партнера. (Бюро судової статистики, Спеціальна доповідь: Насильство над жінками: оцінка дослідження (NCJ-154348), серпень 1995, с. 3)

* Інші розрахунки показують, що 4 мільйони американських жінок відчують серйозне насильство з боку сексуального партнера протягом (в середньому) 12-місячного періоду. (Американська психологічна асоціація, Насильство і сім'я: доповідь Американської психологічної асоціації про цільову групу з питань насильства та сім'ї (1996), с. 10)

* Приблизно 1 з 3 дорослих жінок відчувала, принаймні, одне фізичне насильство з боку партнера в повнолітньому віці. (Американська психологічна асоціація, Насильство і сім'я: доповідь Американської психологічної асоціації про цільову групу з питань насильства та сім'ї (1996), с. 10)

* У 1993 році близько 575,000 чоловік були заарештовані за вчинення насильства по відношенню до жінок; близько 49,000 жінок були арештовані за вчинення насильства по відношенню до чоловіків. (Американська психологічна асоціація, Насильство і сім'я: доповідь Американської психологічної асоціації про цільову групу з питань насильства та сім'ї (1996), с. 10)

* Насильство в сім'ї є статистично послідовним за расовими і етнічними межами. (Бюро судової статистики Спеціальна доповідь: Насильство по відношенню до жінок: Оцінка дослідження (NCJ-154348), серпень 1995, с. 3)

- * 90-95% жертв домашнього насильства - жінки. (Бюро юридичної статистики «Вибрані висновки»: насильство серед подружжя (NCJ-149259), листопад 1994)
- * Велика частина жіночого насильства коється з метою самооборони і завдає менше ушкоджень, аніж чоловіче насильство. (Chalk & King, EDS, насильство в сім'ї: оцінка та профілактика, програми поведінки, Національна рада та Інститут медицини, с. 42, 1996 г.).
- * 47% чоловіків, які б'ють своїх дружин, чинять так, принаймні, 3 рази на рік. (АМА діагностика і принципи поведінки: про насильство в сім'ї, SEC: 94-677: 3М :. 9/94, 1994 г.)
- * У сім'ях, де зустрічається насильство над партнером, ймовірність вчинення насильства дітьми в майбутньому зростає в 1,500 разів. (Міністерство юстиції, Бюро сприяння правосуддю, Насильство в сім'ї: пропозиції для системи юстиції, 1993).
- * 26% вагітних жінок підліткового віку повідомили, що піддалися фізичному насильству з боку своїх хлопців. Близько половини з них сказали, що побиття почалося або посилилося після того, як він дізнався про вагітність. (Brustin С., Юридична відповідь на знайомство підлітків з насильством, т. 29, № 2, 333-334 (літо, 1995) (з посиланням на Вустер, прихований злочин: побиття жінок підліткового віку, Network News, липень / серпень., Національна жіноча мережа охорони здоров'я, 1993 р)
- * Жінок, які стали жертвами насильства в результаті дій їх партнерів, в 2,5 разів більше, ніж жертв незнайомих гвалтівників. (Бюро судової статистики, Спеціальна доповідь: насильство по відношенню до жінок, Оцінка дослідження (NCJ-154348), серпень 1995, с. 4)

* Насильство в сім'ї є триваючим циклом важких травм. Побиті жінки, найчастіше, потребують відвідування лікарів. (Дитяча безпека, Насильство в сім'ї: Каталог протоколів для медичних працівників (1992), с. 1)

* 65% жертв сексуального насильства не знайшли злочинця до самої своєї смерті. (Цільова група домашнього та сексуального насильства губернатора Флориди. Флорида, Огляд проекту, 1997, с. 47, таблиця 17)

* 88% загиблих жертв домашнього насильства були задокументовані в історії фізичного насильства. (Цільова група домашнього та сексуального насильства губернатора Флориди. Флорида, Огляд проекту, 1997, с. 46-48, столи 14-21).

* 44% жертв сексуальних насильства отримували погрози від гвалтівників; 30% попередньо викликали поліцію; 17% мали постанову на охорону. (Цільова група домашнього та сексуального насильства губернатора Флориди. Флорида, Огляд проекту, 1997, с. 46-48, столи 14-21).

* Жінку б'ють кожні дев'ять секунд. [Каліфорнія, Альянс проти насильства в сім'ї, 1994]

* Вважається, що одна третина всіх учнів середніх шкіл і коледжів піддається насильству до закінчення школи. [Леві, 1992]

* Насильство - перша з причин травматизму жінок у віці від 15 до 44 років: більше, ніж згвалтування, пограбування та дорожньо-транспортні пригоди разом узяті. [Центр Громадських Рішень, 1997]

* Притулків для тварин у Сполучених Штатах в три рази більше, ніж притулків для жінок, які зазнали насильства. [Сенат, Юридичний комітет, 1990]

- * 63% всіх хлопчиків у віці від 11 до 20 заарештовують за вбивство людини, яка гвалтувала їхніх матерів. [Центр Громадських Рішень, 1997]
- * 15 мільйонів жінок хоча б раз у житті зазнали насильства. [Колишній хірург С. Еверетт Куп, 1989]
- * Від однієї четвертої до двох третин всіх жінок, що піддаються насильству, повідомляють про порушення під час вагітності. ["Побиття і вагітність: розширене дослідження", журнал Американської асоціації громадської охорони здоров'я]
- * Після розширеного дослідження, проведеного серед тисячі двохсот (1200) білих, латиноамериканських і чорних вагітних жінок, статистика показала, що одна з шести жінок піддавалася фізичному насильству під час вагітності. ["Насильство під час вагітності: крос-культурне дослідження частоти і ступеня тяжкості тілесних ушкоджень", Дж. МкФарлан, 1991]
- * Середньостатистична побита жінка піддається нападу три рази на рік. [Насильство від партнера, Р. Геллс і М. Страус, 1988]
- * Від 22% до 35% жінок, які відвідують відділення невідкладної допомоги в Сполучених Штатах, мають симптоми, пов'язані з триваючими порушеннями. ["Насильство в сім'ї: потрібно більше втручань, ніж просто лікування ран", Журнал Американської медичної асоціації, 1990]
- * Сім'ї, де є насильство, звертаються до лікарів у вісім разів частіше; відвідують невідкладну допомогу в шість разів частіше; використовують в шість разів більше ліків за рецептом, ніж населення в цілому. ["Насильство в сім'ї: криза

суспільства – очікування ефективних заходів у відповідь"
Сіетл, Насильство в сім'ї: Втручання, 1989]

Статистика про правопорушників і потерпілих у США

Звіт Джона Джея 2004 р. на замовлення США. Конференція католицьких єпископів (USCCB) була заснована на опитуваннях, проведених римськими католицькими єпархіями в Сполучених Штатах. Дослідження надали інформацію науково-дослідній групі. Інформація містила дані про кожного священика, звинуваченого в сексуальних домаганнях і про кожну з жертв священика, у форматі, який не розкриває імена обвинувачених священиків чи єпархій, де вони працювали. Єпархіям також було запропоновано подати власні доповіді, засновані на проведених ними опитуваннях.

Звіт Джона Джея 2004 р. був заснований на вивченні 10,667 звинувачень проти 4,392 священиків, звинувачених у сексуальній нарузі над неповнолітніми в період з 1950 по 2002 рр. Число 4,392 - це 4% з 109,694 священиків, які перебували в служінні протягом цього часу. (Див. Наступні посилання: "Проект дослідження: 4,450 священиків, звинувачених в сексуальних домаганнях". CNN, 17 лютого 2004 року, "Загальний звіт про характер і масштаби проблем сексуального насильства над неповнолітніми з боку католицьких священиків і дияконів в Сполучених Штатах". Джон Джей, Коледж кримінального правосуддя).

- Приблизно 56% з них мали хоча б одне обвинувачення в насильстві; 27% мали два або три обвинувачення; майже 14% мали 8-9 обвинувачень; 3% (149 священиків) мали 10 і більше обвинувачень. Ці 149 священика були відповідальні за майже

3,000 жертв, які склали 27% заяв. (Різ Томас Дж (2004-03-22). "Факти, міфи і питання". Америка. Retrieved 2009-07-29)

- Звинувачення були обґрунтованими щодо 1,872 священиків та необґрунтованими щодо 824 священиків. Хоча очікувалося підтвердження 1,671 заяв і не підтвердження 345 заяв. 298 священиків і дияконів були повністю реабілітовані і не включені в дослідження.
- Вік 50% з них був 35 років або молодше, на момент першого передбачуваного жорстокого поведіння. (Дивіться попереднє посилання)
- Майже 70% були посвячені в сан до 1970 року (Дивіться попереднє посилання)
- Менше 7%, як повідомлялося, самі були жертвами фізичного, сексуального або емоційного насильства у дитячому віці. 19% мали алкогольну залежність або зловживали психотропними речовинами. Тільки 9%, як повідомлялося, вживали наркотики чи алкоголь під час насильства (Дивіться попереднє посилання)
- 6% педофілів, 15% гвалтівників 11 і 12-річних (як чоловічої, так і жіночої статі), 20% нерозбірливих і 27% злегка розбірливих. см: ((Cartor, Simbolic & Tallon (2008) Дифференція педофільії з ефебофільії у злочинах священиків. Сексуальна залежність і компульсивність, т. 15, випуск 4, с. 311 - 319)
- Протягом цього періоду надійшло приблизно 10,667 повідомлень про неповнолітніх жертв духовенства і про сексуальне насильство: приблизно 81% цих жертв складали хлопчики; 22,6% - у віці 10 років або молодше; 51% - у віці від 11 до 14, і 27% - у віці від 15 до 17 років. (Різ Томас Дж (2004-03-22). "Факти, міфи і питання". Америка. Retrieved 2009-07-

29 Боно Агостіно. Дослідження Джона Джей показує масштаби проблеми. Джон Джей, Кримінальний коледж. Справедливість. Природа і масштаби проблем сексуального насильства над неповнолітніми з боку католицьких священиків США: 43 особливостей дітей, які стверджували про сексуальне насильство з боку католицьких священиків, с. 69)

- Майже 2,000 дуже маленьких дітей стали жертвами священиків протягом цього періоду.
- 9,281 заяв потерпілих містили інформацію про насильство. В 6,696 (72%) випадках було проведено розслідування. З них 4,570 (80%) заяв були визнані обґрунтованими; 1,028 (18%) були необґрунтованими; 83 (1,5%) були визнані помилковими. У 56 випадках були зареєстровані священики, які заперечували звинувачення на свою адресу.
- Більше 10% з цих заяв були охарактеризовані як необґрунтовані. (Це не означає, що твердження є хибним, а означає те, що спархія або влада не може визначити, чи дійсно мало місце передбачуване жорстоке поводження).
- Приблизно 20% заяв, під час розгляду яких священик помер або перебував поза службою, і, як результат, розслідування не було проведено.
- У 38,4% заяв передбачувана тривалість насильства становила близько року; в 21,8% - більше року, але менше 2 років; в 28% - від 2 до 4 років; в 10,2% - від 5 до 9 років; в менше 1% - 10 років і більше.

Багато з розглянутих актів сексуального насильства включали в себе прелюдію або інші злочини. Також була зафіксована велика кількість заяв про більш тяжкі зловживання саном, в тому числі і акти орального сексу і статевих зносин. Детальна

інформація про характер злочинів не була вказана в 26,6% зареєстрованих заяв; 27,3% заяв говорили про примус жертви до орального секса; 25,1% заяв говорили про статевий контакт або про його спробу.

Щорічно повідомлялося про декілька актів сексуального насильства по відношенню до неповнолітніх, але статистика повідомлень про насильство стрімко збільшилася в 1960-х і 1970-х роках. Між 1950-ми і 1970-ми роками було зафіксовано більш ніж шестиразове збільшення числа повідомлень про акти насильства з боку чоловіків у віці від 11 до 17. Після піку в 1970-і роки, число інцидентів скоротилося в 1980-ті, але знову різко підвищилося в 1990-і роки і досягло ще більш високого рівня, навіть вище, ніж в 1960-і і 1970-і роки

Навесні 2002 року Christian Science Monitor повідомили про результати національних обстежень по християнському служінню і зробили такі висновки: "Незважаючи на заголовки, присвячені проблемі священиків-педофілів в Римсько-католицькій церкві, більшість американських церков страждають від розтління і насильства з боку протестантів, і більшість з підозрюваних - не з числа духовенства або співробітників церков, а з числа церковних добровольців". (Clayton, Mark, Sex Abuse Spans Spectrum of Churches, Christian Science Monitor, 2002, p. 1)

Джордж Вайгель, Голова католицьких досліджень в Центрі з етики та громадської політики у Вашингтоні, округ Колумбія, зазначив: "У Сполучених Штатах, за наявними даними, 39 мільйонів дітей стають жертвами сексуального насильства...» Професор Університету Хофстра Харол Шейкшафт повідомляє, що за останні роки щодо приблизно 6-10% студентів державних шкіл були скоєні спроби насильства – 290,000 чоловік в період між 1991 і 2000 рр. За даними інших сучасних досліджень, 2% гвалтівників - це католицькі

священики: явище, яке проявилось в період середини 1960-х і 1980-х років, але, здається, практично зникло сьогодні (шість достовірних випадків сексуального насильства задокументовано в 2009 році і представлено на щорічному аудиті американських єпископів в церквах, де налічується близько 650,000,00 вірян). [Але] історія сексуального насильства в світових ЗМІ є практично повністю католицькою і католицька церква зображується в них як епіцентр сексуального насильства над молодими людьми. (<http://www.firstthings.com/onthesquare/2010/03/soundrel-times>; Джерело: 2010-04- 20).

Том Хупес, тодішній виконавчий редактор Національної католицької реєстрації, зазначив: "У першій половині 2002 року, 61 найбільша газета в Каліфорнії опублікувала близько 2,000 статей про сексуальне насильство в католицьких установах. За той самий період ці газети розповіли чотири історії про відкриття федеральним урядом набагато масштабніших розслідувань випадків насильства в державних школах" ("Has Media Ignored Sex Abuse In School?". 2006-08-24. <http://www.cbsnews.com/stories/2006/08/24/opinion/main1933687.shtml>. Retrieved 2009-08-01.) see also: (Irons, Meghan (2009-12-28). "Connections between US, Irish priest abuse cases sought".

http://www.boston.com/news/local/breaking_news/2009/connections_bet.html. Retrieved 2010-01-07).

БІБЛІОГРАФІЯ

1. The Noble Qur'an: Translation of verses Dr. Muhammad Taqi-ud- Din Al-Hilali and Dr. Muhammad Muhsin Khan
2. Allen, E. A., History of Civilization, General Publishing House, Cincinnati, Ohio, 1889, Vol. 3.
3. Encyclopedia Americana (International Edition), American Corp., N.Y., 1969, Vol.29.
4. Encyclopedia Biblica (Rev.T.K.Cheynene and J.S.Black, editors), The Macmillan Co., London, England, 1902, Vol.3.
5. The Encyclopedia Britannica, (11 th ed.), University Press Cambridge, England, 191 1, Vol.28.
6. Encyclopedia Britannica, The Encyclopedia Britannica, Inc., Chicago, Ill., 1968, Vol.23.
7. Hadeeth. Some of the quoted Hadeeth were translated by the compiler. They are quoted in various Arabic sources. Some of them, however, were taken directly from the English translations such as: Sahih al-Bukhari, Sahih Muslim, Sunan Abu Dawud, Sunan at-Tirmidhi, Sunan an-Nisaa'ee, Sunan Ibn Majah all printed and published by Dar as-Salaam.
8. Mace, David and Vera, Marriage: East and West, Dolphin Books, Doubleday and Co., Inc., N.Y., 1960.
9. The Times, Nov. 18, 1993
10. Tabarani 'al-Awsat, Vol.3
11. Mary Murray, The Law of the Father .London: Routledge, 1995
12. R. Thompson, Women in Stuart England and America .London: Routledge & Kegan Paul, 1974)
13. Menachem M. Brayer, The Jewish Woman in Rabbinic Literature: A Psychosocial Perspective (Hoboken, N.J: Ktav Publishing House, 1986)

14. Susan W. Schneider, *Jewish and Female* (New York: Simon & Schuster, 1984)
15. Ute Frevert, *Women in German History: from Bourgeois Emancipation to Sexual Liberation* (New York: Berg Publishers, 1988)
16. John D'Emilio and Estelle B. Freedman, *Intimate Matters: A history of Sexuality in America* (New York: Harper & Row Publishers, 1988)
17. Nathan Hare and Julie Hare, ed., *Crisis in Black Sexual Politics* .San Francisco: Black Think Tank, 1989
18. Philip L. Kilbride, *Plural Marriage For Our Times* .Westport, Conn.: Bergin & Garvey, 1994
19. Jeffrey H. Togay, "Adultery," *Encyclopaedia Judaica*, Vol. II, col. 313. Also, see Judith Plaskow, *Standing Again at Sinai: Judaism from a Feminist Perspective* .New York: Harper & Row Publishers, 1990
20. Lesley Hazleton, *Israeli Women The Reality Behind the Myths* .New York: Simon and Schuster, 1977
21. *Judaism and the New Woman* (New York: Behrman House, Inc., 1975)
22. Allen, E.A. *History of Civilization*, Vol. 3
23. *Encyclopedia Britannica* 11th ed., 1911, op.cit, Vol. 28
24. *Encyclopedia American International*, Vol. 29, p.108
25. *Encyclopedia Britannica*, 1968, Vol.23, p 624
26. Leonard J. Swidler, *Women in Judaism: the Status of Women in Formative Judaism* (Metuchen, N.J: Scarecrow Press, 1976)
27. Thena Kendath, "Memories of an Orthodox youth" in Susannah Heschel, ed. *On being a Jewish Feminist* (New York: Schocken Books, 1983)

28. Various web sites from the internet under the subject 'Status of Women in Islam'
29. THE HOLY BIBLE, NEW INTERNATIONAL VERSION®, NIV® Copyright ;© 1973, 1978, 1984 by International Bible Society®
30. Talmud
31. YWCA of San Diego and the Domestic Violence Research and Training Institute
32. OASIS - "Opposing Abuse with Service, Information, and Shelter"
33. "Violence Against Women: A National Crime Victimization Survey Report", U.S. Department of Justice, Washington, D.C., January 1994.
34. "The National Women's Study," Crime Victims Research and Treatment Center, Medical University of South Carolina, Charleston, SC, 1992.
35. "Five Issues In American Health," American Medical Association, Chicago, 1991.
36. Bullock, Linda F. and Judith McFarlane, "The Birth Weight/Battering Connection," Journal of American Nursing, September 1989. 37. McFarlane, Judith, et. al. , "Assessing for Abuse During Pregnancy," Journal of the American Medical Association, June 17, 1992.
37. McFarlane, Judith, et. al., "Assessing for Abuse During Pregnancy," Journal of the American Medical Association, June 17, 1992.
38. Federal Bureau of Investigation statistics, 1992.
39. Sheehan, Myra A. "An Interstate Compact on Domestic Violence: What are the Advantages?" Juvenile and Family Justice Today, 1993.
40. Sherman, Lawrence W. et al. Domestic Violence: Experiments and Dilemmas, 1990.

Зміст

1	Введення	1
2	Частина 1: Становище жінки до іслама	
3	Яке ставлення іудаїзму і християнства до жінок?	
4	Статус матері з іудео-християнської точки зору	
5	Що сказано про менструації?	
6	Що сказано про перелюб і невірність?	
7	Що сказано про вдову?	
8	Що сказано про майно жінки?	
9	Що сказано про багатоженство?	
10	Багатоженство – давня практика	
11	Що сказано про хіджаб?	
12	Що Новий Завіт (Нова Міжнародна Версія) говорить про жінок?	
13	Що Старий Завіт говорить про жінок?	
14	Іслам дійсно звільняє людей і надає їм рівність	
15	Що, на думку мусульман, є метою створення людей?	
16	Частина 2: Становище жінки в ісламі	
17	Як чоловіки мають ставитись до жінок?	
18	Що іслам говорить про дружину і про тих, хто пригноблює або жорстоко ставиться до жінок?	

19	Що іслам говорить про стосунки між чоловіком і його дружиною?	
20	Що іслам говорить про багатоженство?	
21	Що іслам говорить про хіджаб?	
22	Що іслам говорить про перелюб?	
23	Що іслам говорить про шлюбні питання і про жінок, які володіють власністю?	
24	Іслам звеличує жінку і надає їй шляхетний статус	
25	Що іслам говорить про релігійну освіту жінок?	
26	Що іслам говорить про вбивство та поховання живцем новонароджених дівчат?	
27	Що іслам говорить про матір і батьків?	
28	Що іслам говорить про менструації?	
29	Що говориться про розлучення?	
30	Насильство по відношенню до жінок у Сполучених Штатах	
31	Що іслам говорить про вдів і розлучених жінок?	
32	СТАТИСТИКА	
33	Статистика про правопорушників і потерпілих у США	
34	БІБЛІОГРАФІЯ	

